51. szám Budapest, 1906 december 21 III. évfolyam

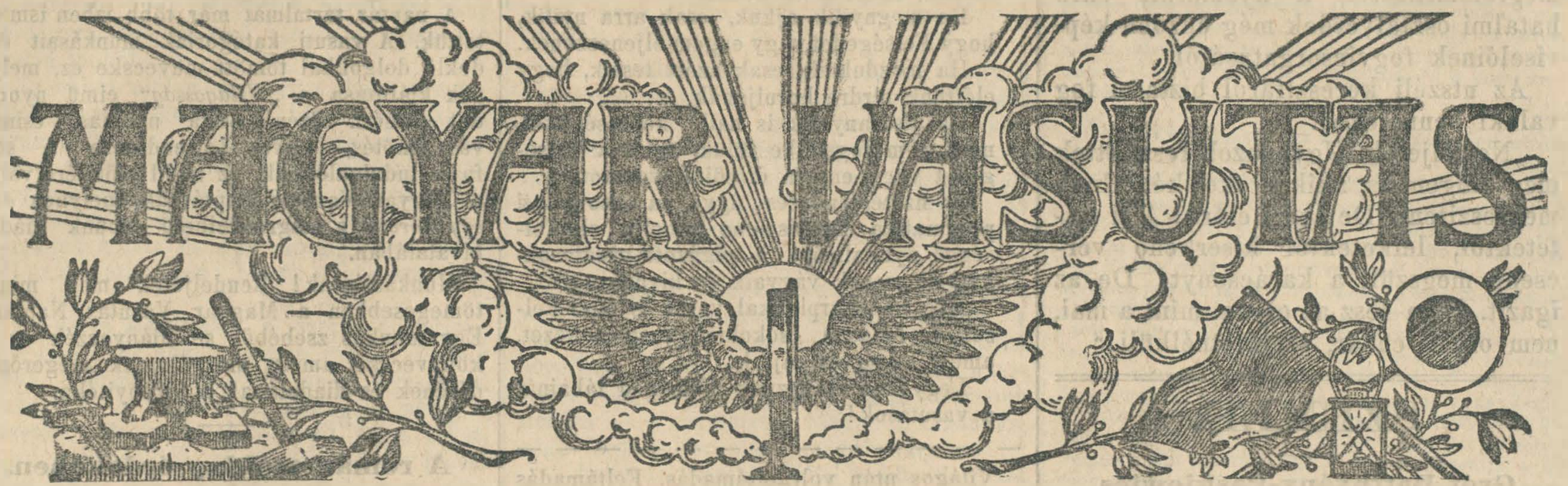

A VASUTI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII., Rottenbiller-utca 1. sz., I. em. 10, ahová minden levél és küldemény cimzendő.

Megjelenik minden héten pénteken.

Előfizetési árak: Egy hóra — — — —.40 (—.80 kor.) | Félévre — — — 2.40 (4.80 kor. Negyedévre — — 1.20 (2.40 „) | Egyes szám — — —.10 (—.20 „ A Szövetség tagjai dijtalanul kapják.

Vasutas karácsonya.

Irta: dr. Landler Jenő.

Két „vörös“ nap egymásután a naptárban. Karácsony. A szeretet ünnepének is nevezik. Egész világ ünnepel. Mindenki a maga módja szerint. A mód, mely szerint az ünneplés történik, nem vallások, nemzetiségek szerint különbözik, de osztályok, rendek szerint. Különösen két osztály: a gazdagok, a dologtalanok, — a szegények, a munkások szerint. Másképp ünnepel ez, másként amaz. Mintha nem ugyanaz a kéz csinálta volna a vörös betüket, egyiknek is másiknak is, mintha nem is ugyanaz az istene volna szegénynek és gazdagnak, mintha nem is ugyanazt feszitették volna meg a javakban okosak érdekében, mint a jogoktól megfosztottak igazságáért.

Aki csak az élet örömeit ismeri, minden gyönyört összesürit e két napra, szinte tobzódik az élvezetekben, — aki majd összeroskad az élet terhe alatt, akinek csak nyomor, gond, megfeszitett munka jut osztályrészül vagy búfelejtő mellé telepszik vagy örömtelen semmittevéssel, elfásultan várja a holnapot, a fekete betüt, a rettenetes küzdést.

Nem igy van ez rendjén, de igy van! Cudarul van ez igy, de a mai társadalmi rendnek megfelelően.

Valahogyan másképp kell lenni a jövőben ennek. Másképp, mert nem mindig volt egészen igy, vagy ha igy is volt örökké, akkor is meg kell változnia, mert az eddigi fonákság, igaztalanság, egyenlőtlenség nem ok arra, hogy az örökké igy maradjon!

Talán nagyon hosszu az ut addig a bizonyos „másképp“-ig, talán nagyon rövid. De egy bizonyos. Akik előnyeit, rózsáit érzik ennek a helyzetnek ma, azok nem fogják kezüket megszurni, hogy a töviseket eltávolitsák a nyomorra sebzettek utjából.

Ezeknek maguknak kell kiszedni a tövist a vérző sebekből. Nem akarunk, nem is tudunk részleges utasitást adni e fájdalmas mütéthez, de az ünnepről elmélkedvén, talán egyik alkalmas, talán igen-igen alkalmas mód lesz az, ha az eltiport, az elnyomott, *a munkás ezentul másképp fog ünnepelni*, mint eddig.

Egészen másképp. Sem ugy, mint a gazdag, sem ugy, mint eddig a nyomor rabja. Hogy ugy ünnepeljen ezentul, mint az elnyomó, azt ennek érdeke nem engedi a jövőben sem, hogy ugy ülje ünnepét, mint eddig, azt saját létérdeke egyenesen megtiltja.

Ne pihenjen hát, hanem dolgozzék. Dolgozzék — gondolkozzék! Gondolkozzék — igy ünnepeljen! Ha a hétköznap rettenetes fáradalma ezeken a napokon nem is hagyja gondolkozni, ha elnyomóik tulfeszitett munkával igyekeznek őket a gondolkodás lehetőségétől megfosztani, gondolkozzanak fokozottabb mértékben az ünnepnapokon!

Gondolkodjanak a mai helyzet tarthatatlansága, igazságtalanságán, saját nyomoruságuk, kétségbeesett sorsuk felett. Minden munkásnak van elég anyaga a gondolkodásra. *Van különösen a vasutasnak.*

Nem kell a messze multba elkalandoznia. A kietlen közelmult, a sivár jelen eléggé belemarkolt minden vasutas szivébe.

Minő rügyfakasztó tavasz s milyen dermesztő tél, mennyi, mennyi életre-keltett remény s milyen — kétségbeejtő csalódás!

Szivbe lopódzó jelszavak által álombaringatás nyomában szivettépő kijózanodás, egetverő igéretek sarkában — szemérmetlen letagadás.

A megérdemelt kenyér kilátásba helyezése és az évtizedeken át font korbács megkeményitése, a legédesebb atyai jóindulat fitogtatása és a legmostohábbnál is mostohább kegyetlenség kézzelfogható bebizonyitása.

Fizetésrendezés helyett — sztrájktörvény, szolgálati viszony szabályozásáért cserébe gyülekezési jog elkobzása, tegnap este még légió vasutasbarát, apostol s még egyszer sem szólalt meg a kakas s máris egyedül, elhagyottan, elárulva!

Mindenki együtt érez, egyetért veletek s kettőt rug rajtatok, milliók feltrancsirozásával keltik fel étvágytokat s kőkemény kenyérhajat tálalnak elétek. Nagyságos, méltóságos és kegyelmes vasutas-bábák és — halvaszületett gyerek!

Tisztogatást vártatok s a piszok majd eltemet beneteket, rendszerváltozást és a régi, romlott, gaz rendszer önkénye csak most kezd tobzódni munkátok, testetek, családtok fölött istenigazában!

Mutogatták a kenyeret, hogy nyugodtan élhessetek, hogy biztositsák munkátok jutalmát — és törvényben biztositják, — hogy meghalni se tudjatok nyugodtan.

Vig karácsonynyal áltattak bennetek s szomoru bőjtöt rendeztek számotokra!

Elég! Ők készitették, fogadjátok el! Bőjtöljetek! Szálljatok magatokba vasutasok, — gondolkodjatok!

Gondolkodjatok e két napon át, folyton, folyvást, éjjel-nappal szivetek minden csepp vérével, gondolkodástól mesterségesen elszoktatott agyatok minden sejtszálával.

Gondolkodjatok a szemfényvesztések, a hazugságok és a valóság: saját elgyötört életetek, elviselhetetlen nyomoruságtok felett.

A saját érdeketekben hasznosan csak igy ünnepelhettek.

Mert ez az ünneplés közelebb visz a megértéshez, annak megértéséhez, hogy ez a nyomoruság a ti saját legegyénibb, legosztályosabb nyomoruságtok, hogy ezen a ti osztálynyomortokon csak *ti magatok* segithettek.

Gondolkodjatok és ébredjetek *osztálynyomortok* tudatára, mert csak ennek belátásából fakadhat az abból kivezető igaz ut — *az osztálytudatosság alapján való* szervezkedés szükségességének felismerése.

Gondolkodjatok és gondolataik gyümölcseként fakadjon lelketektől a jelszó: Szervezkedjetek!

Amerre csak szétfut a sinpár Magyarországon, ez legyen a jelszó, az imádság, a kenyérigazság harci riadója.

Ne nézzétek, hogy ünnep van, amelyen pihenni szokás. Valódi ünnepet csak igy ülhettek.

Ne féljetek erőszaktól, önkénytől,

megfélemlitéstől, a nyomorult önző hatalmi osztályérdek még önzőbb képviselőinek fogvicsorgatásától.

Az utszéli keresztfáról biztatni fog valaki benneteket:

„Ne féljetek. Ugyanazok feszitettek meg Engem is, akik titeket készülnek megfesziteni. De azért előre! A ti testetektől, lelketektől kiserkenő vércsepp megszüli a karácsonyt! De az igazit. Nem lesz az olyan, mint a mai, nem olyan cudar, szeretetnélküli!“

SZEMLE.

Gróf Batthyány-Paskiewics Tivadar.

A legsötétebb, legszomorubb korszakban, a szabadságharc elfojtása után, 1849. évi augusztus hó 13-án, a következő sürgönynyel tudatta gróf *Paskiewics* Teodorovics Iván muszka fővezér az orosz cárral, hogy a magyar sereg Világosnál lerakta a fegyvert és a szabadságharc le van verve:

— *A legyőzött Magyarország Felséged lábai előtt fekszik . . .*

— — — — — — — — — — — —

Gróf *Batthyány* Tivadar, a szentkoronás elnök és *Seide* Arthur, a frissen választott alelnök a szegedi diadal után üdvözlő táviratot küldtek *Kossuth* Ferenc kereskedelmi miniszternek, amelyben jelentik neki, hogy az elégületlennek hirdetett vasutasok bizalommal viseltetnek a miniszter iránt.

Az üdvözlő távirat szövege sablonos. De csak a távolállók részére. A beavatottak a sorok között olvashatnak és ezt a sorok között való havijelentést mi a következőkben iparkodunk a nagy nyilvánosság előtt tolmácsolni.

Gróf *Batthyány-Paskiewics* Tivadar fővezér jelentésének a rejtett értelme körülbelül ez:

„Felséges“ Miniszter Ur!

A legyőzött vasutasok Felséged lábainál feküsznek.

Felséged tehet velük, amit akar.

Aggodalomra nincs ok, mert a vasutasok némák, süketek és bénák.

Ha megnyilik ajkuk, csak arra nyilik, hogy Felségedet vagy engem éljenezzenek.

Ha mozdulnak, csak azért teszik, hogy előttünk térdre boruljanak.

Ha visszanyerik is halló képességüket, mást nem fogad be fülük, mint a Felségedet vagy engem dicsőitő szózatot.

A fizetésrendezés ügye, a szolgálati pragmatika kérdése ne rabolja el Felséged nyugalmát: a leigázott vasutasoknak nincsenek vágyaik és kivánságaik.

Még ha skorpiókkal verné is őket Felséged, hálásan csókolnák meg a kezet, amely végigver rajtuk.

Legyőzve feküsznek Felséged lábainál a vasutasok!

— — — — — — — — — — — —

Világos után volt feltámadás. Feltámadás lesz Szeged után is . . .

Magyar Vasutas Naptár.

A Magyar Vasutas Naptár megjelent.

Nekünk, vasutasoknak ez a hir örömet jelent és szervezkedésünknek diadalát hirdeti. Immár elég erősek vagyunk arra, hogy munkástársaink érdekében mindazon szellemi fegyverekkel lépjünk a küzdőtérre, amelyeknek használatát a mozgalom szükségessé teszi. Immár elég erősek vagyunk, hogy fegyvereinket a modernség csillogó zománcával vonjuk be.

Igenis, a mi naptárunkat a szervezkedési mozgalom fontos eszközének tartjuk. Nem tündéri mesékkel, a vásári ponyva-irodalom termékeivel megtömött kalendáriom ez, hanem olyan könyv, amelynek minden sorára szüksége van az öntudatos munkásságnak; olyan könyv, amely valóságos tárháza azoknak a szükséges tudnivalóknak, amelyek nélkül a vasuti munkás léleknélküli test, gondolkozás nélküli rabszolga a milliókat jövedelmező intézmények jármában.

A vasuti munkások országos szervezőbizottsága régen érzett hiányt pótolt akkor, mikor a *Magyar Vasutas Naptár* megszerkesztésére és kiadására vállalkozott. A szervezett szakmák mindenütt adnak ki olyan naptárt, mely a munkásságnak valóságos vezérfonala a mindennapi életben, a munkában, a munkán kivül, a szövetségi dolgokban, a szervezkedés terén. A vasuti munkásságot örömmel töltheti el az a tudat, hogy szervezkedési mozgalma e téren is lépést tart a müvelt országok szervezett munkásságának mozgalmával.

A naptár tartalmát már több izben ismertettük. A vasuti kategoriák munkásait érdeklő dolgokkal tömött müvecske ez, melynek kiállitása a „*Világosság*“ cimü nyomdát dicséri. Szép, tiszta nyomás, csinos vászonkötés, ügyes elrendezése a sok fajta tudnivalóknak, ez mind előnyére válik a Magyar Vasutas Naptárnak, melynek *ára egy korona* s megrendelhető lapunk kiadóhivatalában.

Munkástársak! Rendeljétek meg minél tömegesebben a Magyar Vasutas Naptárt. Egy munkás zsebéből se hiányozzék ez a könyvecske, amely mozgalmunk megerősödésének és diadalának a bizonyitéka.

A román szaklap érdekében.

Hetek óta rövid felhivást közöl lapunk a román nyelvü vasutas-szaklap érdekében. Felhivjuk benne a helyicsoportokat, értesitsenek arról minket, a román lap hány példányára volna előreláthatólag szükségük. A felhivásra eddigelé kevés válasz érkezett és ami jött, az sem kielégitő. Szükséges ennélfogva, hogy ezen a helyen és bővebben foglalkozzunk a kérdéssel.

Szervezetünknek eddigelé három saját lapja van: a *Magyar Vasutas*, a *Fachblatt der Eisenbahner* (német nyelven) és a *Horvatska Zeljeznicar* (horvát nyelven). Azonkivül tótajku tagjainknak egy tót nyelven megjelenő munkáslapot küldünk, amely kimeritően foglalkozik vasutas-ügyekkel és szervezkedésünkkel.

Ez már óriási haladás. Olyan, amilyent szervezkedésünk kezdetén ilyen gyorsan nem is reméltünk elérni. De a három, illetőleg négy lap még mindig elégtelennek bizonyul. Az ország déli részéből és Erdélyből egymást érték a levelek, amelyek román lapot sürgettek, mert az ottani pályamunkások nagyobb része románajku és csak ugy nyerhetők meg szövetségünk számára és csak ugy lehetnek szervezetünk használható tagjai, ha megértik: miért és mi célból kell szervezkednünk.

Ennek a helyességét a szervező bizottság belátta. Tisztában van azzal, milyen nagy jelentőségü szervezkedésünk jövőjére nézve, ha az összes vasuti munkások, nemzetiségi és nyelvi különbség nélkül, egy hatalmas táborban egyesülnek. Szándéka is intézkedni, hogy románajku testvéreink saját anyanyelvükön tanulják megismerni az ösz-

A „MAGYAR VASUTAS“ TÁRCÁJA.

Első osztály.

Irta Barry Pain.

Ha az embernek napról-napra ugyanabban az órában az egyik külső városból a Cytibe és este megint onnan vissza kell utaznia, nem igen válogathatja meg utitársait. A vonat rendesen tulzsufolt. Már irásbeli panaszt emeltem emiatt a társaságnál. Udvariasan feleltek és minden a régiben maradt. Különösen akkor éreztem ezt, amikor még második osztályban utaztam. Ekkor kénytelen voltam Sidney Gorles-szel és barátaival egy kocsiban ülni és ezek éppen nem olyan emberek, akik inyemre lennének, mérhetetlenül alattam állanak.

Bizonyára senki sem tudja jobban méltányolni a humort és tréfát, mint én, de ezeknek a fickóknak szellemtelen viccelődése már kora reggel elrontotta kedvemet. Sokszor csodálkoztam rajta, hogy a hivatalnokok nevettek Gorles tréfáin. De ez nem volt minden. Néha valami Napoleon nevü kártyajátékot játszottak és ilyenkor az egész kocsi visszhangzott lármájuktól.

Gorles mindig vidáman, mosolyogva köszöntött és a társalgást mindig azzal a kérdéssel kezdte, hogy hogyan tojnak a csirkéim. Nagyon jól tudja, hogy nincs baromfim, de ez nem akadályozza meg abban, hogy napról-napra ugyane kérdéssel fogadjon. Sokszor afelől tudakozódik, hogy a házam előtt levő kuszónövények szorgalmasan kusznak-e, vagy pedig megjegyzést tesz sárgafoltos macskámról — megjegyzéseket, amelyeket inkább nem ismétlek. Ha ostobaságaira hallgatással feleltem, akkor vigyorogva bátoritott, hogy vetkőzzem le félénkségemet és ugy koldulta ki nevetésemet.

Ilyen volt Gorles — tolakodó, közönséges, modortalan ember. Midőn később osztályom főnöke lettem és 65 fonttal emelték fizetésemet, elhatároztam, különösem feleségem rábeszélésére, hogy napi utamra első osztályu bérletet váltok. Mikor utoljára mentem második osztályban, Gorles különösen kiállhatatlan volt, amire kijelentettem, hogy az a remény, hogy tőle megszabadulok, megér egy pár fontot.

Mintegy elkábulva esett vissza helyére.

— Az isten szerelmére — első osztályban fog utazni! — kiáltott barátaihoz. — Fogjatok meg és gomboljátok ki egy kicsit mellényemet — ez bizonyára a sziámi király, aki inkognito utazik utazik és mi nem tudtuk!

Azután térdre borult előttem és életéért könyörgött. Ostobaságok, amelyekről természetesen nem vettem tudomást.

Másnap reggel utitársaim már az állomáson kivül vártak. Kordont álltak, gunyosan levették kalapjukat és kocsimba kisértek. Ott Gorles megállt előttem és hangosan, hogy mindenki hallhatta, igy kiálltott:

— Fenséged, most Siam-ba tér vissza? Nem akarom elmulasztani, hogy ne köszöntessem a sziámi ikreket.

És ezzel átugrott a második osztályu kocsiba.

És este a visszatéréskor megint várt. — Őnagysága, kedves neje üdvözölteti és azt izeni — igy kezdte — hogy a nagyságos szürke szomoru családi esemény miatt nincs abban a helyzetben, hogy nagyságodat várhassa. Helyette kiküldte a gyermekkocsit.

Hogy ezeket a kellemetlen csipkedéseket kikerüljem, inkább egy órával korábban keltem és az első vonattal utaztam be.

Feleségem persze, akinek este elmeséltem a dolgot, azt vélte, hogy a tréfát tréfának kellett volna vennem, de azt hiszem, hogy én jobban értek hozzá: jó gyomra legyen annak, aki Gorles tréfáit meg akarja emészteni és az ő történetei néha olyanok, hogy nem is lehetne őket elmondani. Igy például a sárgacsikos macskáról.

E beszélgetés közben, mialatt arra akart rávenni, hogy máskép viselkedjem utitársaimmal szemben, feleségem mellettem ült és himezett. Én egy könyvet olvastam, amely nagyon érdekelt és régen elfeledtem Gorlest és társait, amikor nőm ujból rákezdett:

— Hogyis szól az a mese a sárgacsikos macskáról?

— Csodálom, hogy mégegyszer kérded, amikor már jeleztem, hogy milyenfajta történetről van itt szó!

— Hát akkor ne emlitetted volna; most

szetartás nagy, szent eszméjét. De ennek előfeltétele, hogy megtudjuk, körülbelül hány példányra lesz az első hetekben szükség a román lapból.

Ez okból ujólag az egyes helyi szervezetek vezetőségeihez, a bizalmiférfiakhoz, olyan helyeken pedig, ahol még nincs szervezet, egyes testvéreinkhez fordulunk, irják meg haladéktalanul, hogy lakóhelyükön körülbelül mennyi a románajku vasuti alkalmazottak száma és a román lap első számaiból előreláthatólag hány példányra lesz szükség.

Ha ezt a kimutatást a szervezőbizottság sürgősen meg nem kapja, a román közlöny terve halasztást szenved, vagy egészen a vizbe esik. A tagtársak, különösen pedig a vezetők kötelességteljesitésétől függ tehát, hogy szervezetünk megteheti-e e nagy lépést előre, vagy sem. Tegyék tehát meg kötelességüket.

Vasuti baleset a Máv.-nál.

Furcsa idők járnak a M. Á. V.-nál — irta valaki a napokban a B. N. vasárnapi számában. A közönség alig ocsudik fel egyik nagyobb vasuti balesetből, már nyomon követi a másik. A hollódi gyászos emlékü baleset után alig egy pár napra a m. kir. államvasutak legnagyobb, legjobban berendezett vonalán, a budapest—marcheggi vonalon történt egy olyan mérvü baleset, amely csak a puszta véletlen folytán nem vált a legnagyobb mértékben végzetessé. Ez történt f. hó 14-én. Ugyanezen napon a fő- és székváros legnagyobb pályaudvarán, a keleti pályaudvaron is történt olyan mérvü baleset, aminőre még nem emlékezünk.

Nem különös-e, hogy éppen abban az időben mutatkoznak ezek a bajok, amikor olyan kormány ül az ország nyakán, amelyiktől mindenki jogosan többet remélt, mint a mult idők kormányaitól, amelyek a most divatos jelszavak szerint hazaárulók, nemzetellenesek voltak. Nem olyan merész ez a fölfogás, mint első perben látszik. Nem járunk távol az igazságtól, ha a máv. vonalain most történő balesetek okát is abban keressük, hogy a nagy nemzeti kormány *hazug igéreteitől elkábitott vasutasok kezdik belátni,* hogy nem olyan feddhetetlen férfiak a kormány tulipános férfiai, mint aminőknek annak idején mutatkoztak.

Az elkeseredés, a csüggedés szállotta meg e szegény, nyomorgó emberek lelkét s bizony nem igen lehet csudálkozni rajta, ha a szolgálatra nem forditanak annyi figyelmet, mint annak előtte, mint amiről mindenfelé hiresek voltak.

Ne csudálkozzunk tehát a fölött, hogy a vasutasok most kedvetlenek s *szolgálatukat nem végzik a régi ambicióval.* Elég okuk van rá! Azok a bünösök, akik folytonos igérgetésekkel izgatják az elkeseredett embereket s ez által kockára teszik az ország közönségének életét, testi épségét és vagyonbiztonságát.

A sztrájktól félnek? Ne féljenek tőle, a mai viszonyok sokkal veszedelmesebbek a sztrájkok minden fajánál. Ha nem orvosolják sürgősen ezeket az állapotokat, azt nyerhetik vele, hogy a hozandó sztrájktörvény dacára — a személyzet csüggedt közönyössége fogja a forgalmat megakadályozni!

A balesetek krónikájából a következőket közöljük:

A Brassóból Kolozsváron keresztül a fővárosba érkező 505. számu személyvonatot, melyhez utközben Nagyváradról és Debrecenből is több kocsi csatlakozik, Szolnoknál az a baleset érte, hogy a Westinghouse-fék *felmondta a szolgálatot.* Szerencse, hogy ezt indulás közben vették észre, mert ellenkező esetben már Szolnokon előre nem látható komoly szerencsétlenség történhetett volna.

A vonatot Albrecht Lajos, a Máv. első mozdonyvezetője igazgatta. Rajta kivül a mozdonyon volt még a fütő, Sinkó György is. Alighogy észrevették a bajt, jelentették a főnökségnek, mely miután nem volt kéznél mód, hogy a hibát kijavitani lehessen, telegráf utján értesitette a közbeeső állomásokat, hogy ha netán a vonat a rossz fékezés miatt helyes módon megállni nem tudna, utjában ne legyen semmi.

A vonatot mindössze az egyes kocsikon lévő *kézifékkel* tudták csak lassitani. Ilyen *sántitva* ért lassan-lassan a fővárosba. Persze az egyes állomásoknál a rossz fékezés miatt hol előbb, hol utóbb tudott csak megállani.

A vonat — mely különben is csupa rozoga kocsikból állt — mikor a keleti pályaudvarhoz közeledett, *vészjelt* adott — de itt különben is tudták már, hogy mi a baj. Már Rákosnál fékezni kezdtek a kézifékekkel. Igy robogott be a körülbelül 16 kocsiból álló vonat a keleti pályaudvar érkezési oldalának első sinpárára. Lassan ment s az utasok mit sem sejtve, podgyászaikat felkapkodva álltak a nyitott ajtókban.

Ebben a pillanatban hatalmas dobbanás hallatszott. *A mozdony nekivágódott az ütközőbaknak* s a hátulsó öt kocsi *kisiklott.* Az ütköző bak *kitörött* s a mozdony körülbelül egy méternyire *az aszfaltba furódott.*

Az utasok egymás hegyin-hátán zuhantak le az ajtókból. Vagy *harminc* ember sérült meg, de nagyrészük saját lábán ment haza. A mentők segitségét *tizenkét* embernek kellett igénybe venni, de ezek közül csak kilencen sérültek meg komolyabban.

*

E hó 14-én még egy vasuti baleset történt. A reggel 5 óra 31 perckor Budapestről Csurgóra érkező 1008. sz. személyvonat Csurgó állomáson *beleütközött egy tolató vonatba* és ennek folytán *három vasuti alkalmazott és két utas* könnyebbmérvü ütődéseket szenvedett. Két mozdony és 8 kocsi *megrongálódott.*

*

Érdekes elmondani azt a szerencsésen elháritott vasuti szerencsétlenséget is, mely 17-én történt volna meg *Budapest és Rákospalota között.*

A berlini gyorsvonat rendes körülmények között mindennap délelőtt tizedfél óra előtt szalad keresztül a rákospalotai állomáson. E hó 17-én azonban késése volt a gyorsvonatnak, amit szabályszerüen jelzett is az állomáson. Azonban a Budapestről jövő helyivonatnak is késése volt s igy esett, hogy a két vonat *teljes gőzzel egymással szemben robogott.* A forgalmi tisztek *észrevették a veszedelmet,* kétségbeesetten forgatták a jelző zászlókat. Egyik-másik forgalmi tiszt pedig, mint az őrült, *rázta a telefoncsengőt* s a sorompó mellett levő őrházba telefonozott, hogy állitsák meg ott a helyivonatot. Ez sikerült is. A vonat megállt s fél perc mulva a berlini gyorsvonat *teljes gőzzel robogott el a váltó-vágány előtt megállott vonat mellett.* Csak egy fél perc s a helyi vonat berobog arra a sinre, amelyen vele szemben a berlini gyorsvonat jött. A gyorsvonat tömve volt utassal s igy kiszámithatatlan volt a szerencsétlenség, amely megtörténhetett volna, ha a helyi vonatot nem sikerül megállitani.

Hatott a fricska.

A szentkoronás nénike brassói csemetéjének a furulyája, a „Brassói kerületi Közlöny“, valami Szende nevü mérnök tollából cikket közölt a minap, amely a Vasuti Munkások Országos Szövetségének támadt bután és szemtelenül. Mi a támadást nem vettük komolyan. Hogy is lehetne az olyan cingár, nyavalyás ellenséget komolyan venni. Fülönfogtuk a legénykét és nevetve megfricskáztuk. Azután futni hagytuk.

Most a szegény „Brassói kerületi Közlöny“ szerkesztői üzenetében panaszkodik, hogy cikkünknek a finom izlés szinvonalán alul *álló volta* és otromba cirkuszi viccei“ miatt nem áll velünk szóba. De annyit még megjegyez, hogy „egy 20.000 főből álló szövetség hivatalos lapjának komolyabbnak *kellene hogy legyen.*“

Hát azt elhisszük, hogy a kedves kis brassói hülyének nincs kedve velünk szóba állani. Nem kér többet a fricskából. Tudomásul vesszük.

A tanácsot köszönjük, nincs rá szükségünk. De udvariasságból viszonozzuk egy más tanácsesal: ha már szentkoronás a derék brassói szerkesztő, legalább tanuljon meg magyarul!

---

mindig azon töröm a fejem, hogy mi is lehet avval a macskával?

Igy tehát nemcsak, hogy utazásom rontották meg, hanem még a feleségem is agyonkinoz kiváncsiságával...

Valami bölcs ember azt mondta egyszer, hogy gyakran legkedvesebb kivánságainkban csalatkozunk, ha teljesülnek. Igy történt az én első osztályu jegyemmel is. Nem tudom tudniillik, szótlanul türni, ha valaki becstelenséget követ el. A tisztelt cég, amelynél alkalmazva vagyok, bizonyára éppen ezt a tulajdonságomat becsüli nagyra.

Nos, alig utaztam egyszer-kétszer első osztályban, máris észrevettem, hogy utitársaim legnagyobbrészt olyan emberek, akik jogtalanul terpeszkednek ebben a kocsiban.

— Hol marad az ellenőr? — kérdeztem magamban.

Én csak egyetlen egyszer jutottam összeütközésbe kötelességérzetemmel, amikor véletlenül első osztályba szálltam be, noha csak második osztályu jegyem volt. De akkor tértijegyem volt, amely dupla utra volt érvényes és igy lelkiismeretemet azzal nyugtattam meg, hogy a társaságot nem kárositom meg. De az ellenőr, aki a legközelebbi állomáson beszállt és erről a belső lelkiismeretfurdalásról természetesen mitsem tudott, nem a legudvariasabb hangon birságot követelt. Igy büntettek meg engem azért, mert tévedésből hajszálnyira letértem az igazi utról, de ide, ahol tömegesen követték el a jogtalanságot, természetesen be sem dugta az orrát az ellenőr.

Igy, egy napon egy ember szállt be, akinek gépolaj- és gázszaga volt és aki szerszámot hordott magánál. Kényelmesen helyet foglalt, lábát felrakta a szembefekvő vánkosokra és vigyorogva igy szólt:

— Itt kényelmes az utazás, mi?

Miután szemmelláthatólag hamis csapáson járt, gondolván, hogy én is oly jogtalanul utazom első osztályban, mint ő, mitsem szólva, elővettem bérletjegyemet és megmutattam neki.

— Csak első osztály — vélte nevetve, mikor látta a jegyemet — én csak saját Pullman-kocsimat szoktam használni — tette hozzá saját magát kigunyolva — ez a lusta népség már megint elfeledte a vonathoz kapcsolni.

Érthető, hogy felházitott ez a szemtelenség, amelylyel törvénytelenségét még tetézte és alkalomadtán figyelmeztettem az egyik felügyelőt ezekre a rendetlenségekre. Megköszönte. de a dolog annyiban maradt.

Ezután is kellett gyakrabban olyan emberekkel utaznom, akik csak a vonat rossz gazdálkodását bizonyitották és igy elhatároztam, hogy egyszer példát adok.

Nem kellett sokáig várnom az alkalomra. Egy öregebb, borotválatlan, igen kopott ember utazott egy idő óta velem egy szakaszban. És elhanyagolt külseje ellenére is rendszeresen első osztályban ült.

A vonat ellenőre udvarias ember volt. Egyszer egy koronát adtam neki és azóta mindig nagyon előzékenyen köszönt.

Egy este tehát igy szóltam hozzá:

— Ellenőr, a másik kocsiban egy ember ül, akinek, azt hiszem, nem sok joga van arra, hogy első osztályban utazzék. Kérje csak tőle a jegyét.

— Köszönöm, uram, rögtön megvizsgáljuk — felelt az ellenőr és a jelzett kocsiba sietett. Gyorsan benézett, udvariasan emelte a bennülő előtt a kalapját és azután megint hozzám jött.

— Bizonyára tévedett — szólt nevetve — abban a kocsiban nem ül más, mint Sir William, társaságunk igazgatója.

— Ugy, ugy — szóltam, megőrizve higgadtságomat. — Sir William-t nagyon jól ismerem — az az ember, akit gondoltam, bizonyára kiugrott, amikor észrevette, hogy figyelmeztetem rá.

— Az lehet.

Adtam az ellenőrnek még egy koronát és örültem, hogy nem kutatta tovább a dolgot.

Az az ember, akit gyanusitottam, tényleg Sir William volt. Hogy olyan közönségesen öltözködött, bizonyára privát passziója volt; miért ne tegyék azt gazdag és előkelő emberek, ha kedvük telik benne?

Sir William nem valami beszédes ember. Később még gyakrabban utaztam vele és valahányszor alkalmam volt rá, lelkesülten dicsőitettem a vasutat és annak szervezetét. Egy utas elfogulatlan itélete csak jól eshetik az igazgató uraknak.

KÜLFÖLD.

A svájci vasutasok nyugdijszabályzatának módositása.

A svájci szövetségi vasutaknak adminisztrácionális tanácsa elhatározta, hogy a vonat- és mozdonyszemélyzetnél minden szolgálati év $1^1/_8$ évnek számittassék a nyugdijévekbe, ugy hogy e személyzet 27 év alatt éri el maximális nyugdijigényét, mely fizetésének 70%-át teszi ki. A tanács egyszersmind elhatározta azt is, hogy e kedvezmény más, szintén terhes szolgálatot végző vasuti kategoriáknak is megadassék.

Fizetésemelés — Amerikában.

A hatalmas Pennsylvánia-vasut alkalmazottai mozgalmat inditottak fizetésjavitás érdekében. A vasuttársaság alkalmazottai követelését jogosnak ismerte el és már a jövő hónaptól kezdve emeli fizetésüket. Mindazoknak az alkalmazottaknak fizetését, akik havonta 500 dollárnál (egy dollár öt korona) kevesebbet kapnak, 10 százalékkal emelik. A társaság havonta fizetésekre 10,000.000 dollárt adott ki eddig. Ha a fizetésemelés megvalósul, 11 millió dollárra fog rugni az alkalmazottak havi fizetése. Az uj terv szerint az alkalmazottak száma 133,565 lesz. Pedig az amerikai vasuttársaság magánvasut, amely kifejezetten nyerészkedésre alapitott vállalat. Tanulhatna tőle a Máv., amelynek állitólag nem profitszerzés a célja.

Mi a kapitalizmus?

Irta: Rába Sándor.

Ezernyi szál köti össze a vasuti munkásokat az ugynevezett „külső munkásság"-gal, amely szervezett, tömör sorokban küzd a kapitalizmus igája alól való felszabadulásért.

Készséggel el kell ismernie mindenkinek, hogy a vasuti üzem sajátossága, továbbá az a körülmény, hogy a vasutak négyötödrésze állami tulajdon vagy az állam kezelésében van, jelentékeny eltérést okoz a vasuti munkások és a külső munkások helyzete között.

De csak külső eltéréseket, amelyek legkevésbbé sem alapvetők. Lényegében a vasut mint vállalat, egyformán kapitalisztikus, akár magántőkét képez, akár állami tőkét. És a tőke és munka között való osztályharc éppen olyan a vasutnál, mint bármely más nagy üzemnél.

Ha tehát a vasuti munkások tisztába akarnak jönni gazdasági helyzetükkel, ajánlatos lesz mindenekelőtt megismerkedni azzal a gazdasági fejlődéssel, amely a kapitalizmust szülte.

A jelenlegi nagyüzemü termelési rendszer születési éve 1764 volt, amikor a legelső szövőgépet Hargreave (olvasd Hargrév) feltalálta. Ez a gép, melyet a feltaláló egyik leánya után Jennynek nevezett el, nagy tökélyre emelte a szövőipart. Mig a kézmüves szövő egyszerre csak két fonált szőhetett, „de az ilyen szövőművészek oly ritkák voltak, mint a kétfejü emberek", addig a Jenny már kezdetleges alapjában is egyszerre 12—18 szövőhajócskával müködött és kezelésére egy ember elegendő volt. Ezen gép uj találmányok és a gőz, később a villany felhasználása által annyira fejlesztetett, hogy ma már egy szövőgép a legbonyolultabb mintáju szöveteket képes kifogástalanul és hihetetlenül gyorsan elkésziteni és kezelését egy tanulatlan nő vagy fiatal munkás végezheti.

Hasonlóan alakult át az ipar minden tere a géptechnika fejlődése folytán. Nincs emberi munka, melyet ma géppel olcsóbban, gyorsabban és tökéletesebben pótolni ne lehetne. Bámulatos, hogy mily óriási mértékben növelte a nagyüzemi termelés a társadalom termelési képességét.

A kis üzemek korszakában egy *szegkovács* kalapácscsal és ülővel 13 órai munkaidő mellett a legfárasztóbb munkával naponkint legfölebb 2000 kisebb és 1500 nagyobb csizmaszeget vagy 1000 patkószeget tudott készitení. Ma oly gyors a szegek előállitása, hogy egy egyetlen gép naponkint több mint 100.000 szeget készit, sőt léteznek olyan gépek, amelyek két és több sodronyt dolgoznak fel egyszerre és egymagukban egy fél millió szeget állitanak elő. Hogy milyen olcsóvá tette a nagyüzem a termelést, kitünik abból, hogy egy tanulatlan munkás hat ilyen gépre képes felügyelni és ennek folytán természetesen a szeg ára felette csekély. Annak idején a kovácsolt szeg csomagja 40—50 krajcárba került, jelenleg néhány fillérért ezer sodronyszeget kaphatni.

A *gombostü* gyártásánál egy sodronytekercset a megfelelő módon a gépbe kell helyezni, a végét megerősiteni és a többit elvégzi a majdnem emberhez hasonló gép érző ujjaival. Egy gép percenkint 180 gombostüt szolgáltat, szétdarabolja a sodronyt, előkészíti a tü fejét, meghegyesiti és a kivánt helyre gyüjti az elkészitett tüket. Naponkint 180.000 gombostüt képes egy gép előállitani. *Schönhoff*, Németország konzulja (kereskedelmi ügyvivő) az Egyesült Államokban hivatalos jelentésében leirja, hogy egy gombostügyárat látogatot meg, mely 70 géppel dolgozik. A gyár naponkint $7^1/_2$ millió gombostüt állit elő. Az összes gépeket *három* ember kezeli és egy gépész látja el a javitási munkálatokat.

Smith (olv. Szmisz) Adám, a hires angol nemzetgazdász[2] idejében valóságos csodának tekintették, hogy 10 munkás a legügyesebb munkamegosztás mellett 48,000 gombostüt készitett egy nap alatt. Ma, amidőn a megosztott munka müködése a gépre ruháztatott át, három munkás $7^1/_2$ millió tüt állit elő.

A termelési képesség minden téren hasonló arányokat öltött. Az összes müvelt államok átalakultak és átalakulnak ipari államokká. Hogy csak egy példát emlitsek, Ausztria nagy iparának fejlődését a következő statisztika tünteti föl:

Ausztriában müködött:

1841-ben	312	gőzgép	7,100	lóerővel[3]
1852-ben	1,182	„	49,800	„
1863-ban	4,416	„	336,000	„
1875-ben	12,390	„	1.275,000	„
1888-ban	?	„	2.150,000	„

Ezt az utat Magyarországnak is meg kell tennie és minden nap tanubizonyságot tesz arról, hogy az összes állami és társadalmi tényezők közremüködnek abban, hogy országunkat, mely eddigelé tulnyomóan földmivelő (agrár) állam, ipari állammá alakitsák át. Nagyot lenditene e téren természetesen, ha Magyarországon az önálló vámterület létesülne, mely esetben a nevelővámok folytán Magyarországon nagyipar képződnék.

A gépek megteszik átalakitó hatásukat a földmüvelés terén is. Szinte tüneményszerüeknek mondhatók a találmányok a földmivelés és a vele szoros összefüggésben levő földmivelési ipar terén. Még a 18-ik század derekáig Európában oly földmivelési szerszámok voltak használatban, amelyek az ó-kori rómaiak idejéből származnak. Főleg a legfontosabb szerszám, az eke volt a lehető legkezdetlegesebb. Csak az elmult század vége felé jött használatba az ujabb szerkezetü eke, amelylyel a talajt majd egy méter mélyre lehet felszántani. De nemcsak a talaj fokozódó termékenyitését idézték elő a találmányok, hanem a megtakaritást az emberi erőkön is.

Csakhamar meghóditotta a gőzgép a földmivelést is és ma már igen sok helyen, természetesen első sorban és legnagyobb mértékben nagybirtokokon, gőzgépekkel végzik nemcsak a szántást, hanem a vetést, a cséplést, szecskavágást, aratást, olajsajtolást stb.

Az óriási arányu termelés természetszerüen maga után vonta a kereskedelemnek óriási mértékben történt fejlődését és ezzel egyetemben a közlekedés minden ágának fellendülését.

Óriási vasuthálózat boritja az egész országot. Távirda és távbeszélő hálózat köti össze az egyes országokat és helységeket, és hogy az egyes országokban és városokban az irásbeli érintkezés mily nagy mérveket öltött, kitünik abból a körülményből, hogy a huszonöt év óta létező világposta-egylet, mely mintegy $98^1/_2$ millió négyszög kilométer területen több mint egy milliárd (ezer millió) embert ölel fel, 1906-ban 42,000 millió, tehát naponkint 120 millió küldeményt közvetit. A postaintézetek száma 1873-ban 85,443 volt a világposta területén, 1903-ban már 197,000, jelenleg (1906-ban) több mint 400,000.

A tőkés termelési korszak külsőleg is teljesen átalakitotta az emberek életkörülményeit. A javak óriási számban történt gyarapodásával az emberi élet minden oldalán — *habár fölötte aránytalanul!* — nőtt a kényelem és élvezetbőség. Jellemző, hogy csak egy tényt emlitsek, a világosság terén tapasztalható átalakulás. A régi fáklya- és olajvilágitás eltünt, sőt nagy városok vagyonosabb lakóinak lakásaiból a petroleumvilágitás is. Helyüket elfoglalta javarészben a gáz (légszesz), melynek készitését 1707-ben az angol Murdock (olvasd Mőrdokk) találta fel. Ezt igen sok helyen kiszoritotta már a villamvilágitás, melyet most oly mérvben használnak, hogy a jelenleg müködő összes villamos ivlámpák elegendők volnának arra, hogy egy 30,000 méter hosszu utat oly módon megvilágithatnánk, hogy az ut minden részén kényelmesen lehetne ujságot olvasni.

Hasonló kényelmet teremtett a nagyüzemi termelés az emberi élet minden terén, de természetesen csak a vagyonos osztály tagjai számára, mert a munkálkodó népnek a nagyüzemi termelésnek nem előnyei, hanem csak hátrányai jutottak osztályrészül.

Kiemelendő a nagyüzemi termelés *nemzetközi* volta.

Mig 100 évvel ezelőtt Európának majdnem minden egyes városa egy elkülönitett önálló gazdasági közösség volt, addig jelenleg az egész világ termelése annyira össze van kapcsolva és összefügg, mint egy óramű kerékzete. Egy szövőgyárban például amerikai vagy indiai pamutot, vagy ausztráliai gyapjut dolgoznak fel a gépek, amelyeket Angliában angol, spanyol vagy svéd vasból készitettek. A gépolajat Oroszország szolgáltatja, a festőanyagot Németország és a keményitőt magyar buzából csinálták. Az egész világ egy óriási műhelylyé lett!

A nagyipar nem birja mind otthon értékesiteni termékeit, szüksége van eddig elzárt piacok megnyitására és már megnyitott piacok biztositására. E célra szolgál az egyes államok hadiereje. Mesébe illő dolog ma már arról beszélni, hogy az egyes országok hadiereje a „haza és népének" védelmét képezik. Belátó emberek előtt tisztán és világosan áll az a tény, hogy a jelenkori militarizmus egyedül és kizárólag a nagyipar és világkereskedelem szolgálatában áll. Ennek megfelel a hadseregeknek és fenntartási költségüknek ama óriási szaporodása, mely a kapitalisztikus termeléssel jár kapcsolatban. Ausztria-Magyarország évente 300 millió koronát ad ki a katonaságra, a jelenlegi hadlétszám béke idején 335,000 ember, háboru idején 1,818.000 ember. *Negyven év óta*, 1867—1906-ig, Ausztria-Magyarország több mint *900 millió koronát* adott ki katonai célokra. Európa hat „nagyhatalma" (Német-, Angol-, Francia-, Olasz-, Oroszország és Ausztria-Magyarország) évenként összesen több mint 400 millió koronát fordit katonai célokra, hadseregük létszáma békében összesen három millió ember, háboruban mintegy 22 millió ember. *Háboru esetén Európában minden tizenöt lélekre (asszonyt, csecsemőt beleszámitva) esik egy katona!*

Hogy a militárizmus céljaira kiadott ilyen óriási összegek mellett a mai állam kultu-

[2] Smith élt 1723-tól 1790-ig.

[3] A gőz erejét „lóerő"-vel mérik és értendő ez alatt oly erő, mely 75 kilogramm sulyt 1 méterre képes emelni.

rális (közmüvelődési) kötelességeit el kell hogy mulaszsza, az magától értetődik. Aránytalanul kevés az az összeg, amelyet pld. iskolai célokra fordithat. Ausztria-Magyarország népoktatásra csak 24 millió koronát szán évenkint, a katonai kiadások egy tizenharmadát.

Kétségtelen, hogy a nagy ipari termelés a társadalom termelési képességét és az emberi élet kényelmét bámulatraméltó módon emelte és fejlesztette. De a gazdasági fejlődésnek főleg a mai korszakában, fényoldalai mellett megvannak, sőt tulsulyban, az árnyoldalai.

Egyrészt élvezetet és kényelmet ad, másrészt millió emberek gazdasági létét teszi tönkre és még számosabb embert ver a gazdasági kizsákmányoltatás bilincseibe.

Óriási vagyon halmozódik fel az egyik oldalon. Pénzintézetek és egyes nagytőkések birják a „nemzeti vagyon" óriási nagy részét. A „haza földje" a csekély számu nagybirtokosok tulajdonát képezi, Magyarországon pld. 19.174 személy mágnás és főpap; bir több mint 25 millió hold birtokot, ami „tejjel mézzel folyó édes hazánk" termőföldének több mint a felét, mig ellenben $2^1/_2$ millió kisbirtokos alig 15 millió hold földet nevezhet magáénak. Magyarország az az állam, amelyben legtöbb hitbizomány van, és ezek közül több mint a fele az utolsó tiz évben lett azzá.

A kereskedelmi és ipari tőke mind kevesebb kezekben összpontosul. A verseny, mely jellegzetes vonása a mai gazdasági rendszernek, a nagyüzemü termelésnek mindinkább fokozódó fejlődését teszi szükségessé oly fokig, hogy az egyes nagytőkések csoportokká egyesülnek az egész világ kiaknázása céljából. Megalakulnak a ringek, trust-ok (olv. trószt), kartellek. Ismeretes az a szövetség, amelyet a legnagyobb amerikai és orosz petroleumtársaság kötött, a célból, hogy egymás között megosszák a világ piacát. Folyton nő azon szövetségek (kartellek) száma, amelyeket gyárosok kötnek, hogy termékeiket drágábban sózhassák a fogyasztók nyakába. Ilyen kartellek léteztek:

Északamerikában	1888-ban	21	1890-ben	59
Nagy-Brittaniában	„	10	„	28
Belgiumban	„	6	„	8
Oroszországban	„	3	„	6
Franciaországban	„	4	„	6
Ausztria-Magyarországban	„	*18*	„	*599*

Az ipar, kereskedelem és földmivelés terén uralkodová lett nagytőkével szemben a kisiparos, kiskereskedő és kisgazda nem tud boldogulni, hanem elpusztul és lestilyed a vagyontalan osztály soraiba. Egy-két gyár a kisiparosok százait teszi tönkre, egy-két nagybirtok a kisbirtokosok ezreit szivja fel. Hiába küzd a kisiparos, amennyiben 14, 16, sőt 18 óráig dolgozik körömszakadtáig és fizetett munkások helyett tanoncokkal, feleségével és gyermekeivel; hiába kisérli meg a kisgazda a menekülés minden módját, a nagy tőke könyörtelenül gázol keresztül évenkint a „kisemberek" tizezrein.

Évenkint vagy tiz százaléka a kisiparosoknak megy tönkre. Magyarországon az utolsó 20 év óta több mint 70.300 kisgazda pusztult el. A magyarországi földbirtokot jelenleg több mint 4000 millió kor. adóság terheli. Az ország egyes részeiben a kisbirtok átlag 360 korona adóssággal van holdankint megterhelve, kisgazda csak bérlő a „saját" birtokán, a nagytőke bérlője.

A munkásosztály folyton nyer erősödést az elpusztult kisiparosok, kiskereskedők és kisgazdák által és nehezen viselve a jelenlegi gazdasági rendszer által rárótt terheket, elégületlenül a mai világrenddel, szünetlenül szervezkedik, hogy egy jobbat és tökéletesebbet teremtsen!

Akik a ti filléreitekből huznak hasznot, azok az üzletemberek kötelesek benneteket támogatni azzal, hogy a Magyar Vasutast járatják.

SZÖVETSÉGI ÜGYEK.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének hivatalos közleményei.

A szövetség központjának telefonszáma 78—01.

Figyelmeztetés.

Piskiről irják: Sajnálattal kell tapasztalnunk, hogy a szövetségi tagok nagyon kevés érdeklődést tanusitanak a helyicsoportok müködése iránt, ugyszólván teljesen magukra hagyatva, ahelyett hogy a gyüléseken résztvennének s ott a teendők felett tanácskozást folytatnának, esetleg a vezetőség müködésének irányt adnának vagy buzgóbb tevékenységre serkentenék, ezáltal saját érdekeiket is szolgálva, a szövetségnek is nagyobb erkölcsi suly adatnék. Talán elég helytelenül azt hiszik, hogyha a tagsági dijat befizették, azzal már eleget tettek önmagukért. Igy a piski-i csoport vezetősége f. hó 10-ére havigyülést hivott egybe, de kénytelenek voltak azt elhalasztani, mert a vezetőségen kivül összesen 5 (mond öt) tag jelent meg. Az ily jelenségek nagy gyengességre vallanak s az elnyomatásnak szolgálnak nagy örömére.

Ez a figyelmeztetés közvetlenül a piskieknek szól, de jó lesz, ha a többi csoportok tagjai is emlékükbe vésik. Nekünk emberekre, harcosokra van szükségünk, nem csak a tagsági dijra!

Beszámolók.

A sásdi vasuti munkások f. hó 16-án jól sikerült gyülést tartottak. Elnöknek *Zuccoli* Paskoali, jegyzőnek *Német* Mihály munkástársak választattak meg. *Hugyecz* József munkástársunk, a központ kiküldötte, hosszabb beszédben fejtegette a szervezkedés célját és hasznát. Lelkesitő szavakkal hivta fel a sásdi vasuti munkásokat, hogy sorakozzanak azon zászló alá, amely alatt már 20.000 vasuti munkás küzd egy jobb és szebb jövőért. Egyben elhatározták, hogy *Sásdon* befizetőhelyet alakitanak. Bizalmiférfinak *Zuccoli* Paskoali munkástársat választottak meg s nagy lelkesedéssel kimondották, hogy arra törekednek majd, hogy a befizetőhelyet helyicsoporttá alakitsák át a legrövidebb idő mulva. — Hivatalos helyiség *Német* Mihály munkástársunk lakása. Befizetések minden hó 1-én tartatnak.

A helyicsoportok közleményei.

A helyicsoportok vezetőségeinek figyelmébe! Felkéretnek az összes csoportok vezetőségei, hogy e hó 25-ig *feltétlenül* számoljanak le. Küldjék be a havi jelentést, hány I-ső és hány II-ik osztályu tagjuk van, mennyi a csoport készpénzvagyona és bélyegállománya.

A központnak az évi zárszámadást el kell készitenie, de erre csak akkor képes, ha a helyicsoportok megteszik a kötelességüket.

Budapest északi h. cs. Értesitjük tagjainkat, hogy *Lovas* elnök lemondott és helyébe a legközelebbi közgyülésig *Szonnert* alelnök intézi a h. cs. ügyeit.

Budapest. Az istvántelki helyicsoport vezetősége egy *csavarmenet kiszámitási tanfolyamot* rendes. E célból fölszólitja mindazokat az istvántelki munkástársakat, akik a tanfolyamot hallgatni kivánják, e hó 29-én (szombaton) este a munka után egy értekezletre megjelenni sziveskedjenek.

Szombathely, folyó hó 23-án d. u. 3 órakor az egyleti helyiségben *taggyülést* tart a h. cs. Az ügy fontossága megköveteli, hogy mindnyájan ott legyetek. Ugyancsak e hó 30-án d. u. 3 órakor értekezlet lesz.

Mezőtur. Szövetségünk mezőturi helyicsoportja folyó hó 23-án (vasárnap) este 6 órakor az ottani állomáson levő iskolahelyiségben *taggyülést* tart a következő napirenddel: 1. A vasuti munkások helyzete. 2. Elnök, pénztárnok és ellenőr választása.

A napirend fontosságát tekintve, kérjük a tagtársak pontos megjelenését. *A vezetőség.*

Alakuló gyülés Karánsebesen. Vasárnap, folyó hó 23-án Karánsebesen a vasuti munkások és alkalmazottak a következő napirenddel *nyilvános gyülést* tartanak. 1. A vasuti munkások helyzete. 2. A helyicsoport megalakitása.

A nyiregyházi helyicsoport taggyülést minden hó 1. és 15. után való szerdán este tart a Gross-féle vasuti vendéglőben. Vezetőségi ülés minden csütörtökön este ugyanott.

Veszteségünk. Circa Károly 20 éves vasuti munkás tagtársunk elhalálozott. A szervezett munkások szép koszorut helyeztek a sirjára és gyüjtést inditottak maguk közt családjának segélyezésére.

Kiskunfélegyházi helyicsoport december hó 26-ikán vagyis karácsony másnapján saját helyiségében (Fojt vendéglő) d. u. 1 órától este 6 óráig *rendkivüli taggyülést* tart. Napirend:

1. Félévi beszámoló.
2. Mulatság megbeszélése.
3. Panaszok felvétele.
4. Hogyan segitsük egymást?

Kérjük a tagokat pontos megjelenésre.

A vezetőség.

Ujvidék. Az ujvidéki helyicsoport vezetőségi üléseit Kameniczi-ut 65. sz. alatt tartja. Hivntalos óra minden szombaton este 8 órakor. Taggyülés minden hó első vasárnapján d. u. 5—7-ig.

Tövis. A tövisi helyicsoport vezetőségi és tagértekezleteit a Tövis állomás közelében levő Kerekes Sebestyén vendéglő helyiségében tartja. Vezetőségi értekezlet minden vasárnap 2—5 óráig, taggyülés pedig minden 3-ik vasárnap 2—5-ig.

Szeged. A szegedi helyicsoport dec. 23-án d. u. 6 órakor a nyomdászok egyletének helyiségében *taggyülést* tart, melyre a t. tagtársak szives megjelenését kéri

a vezetőség.

Nyugtázások.

Miskolc. „A Vasuti Munkások Országos Szövetsége" miskolci helyicsoportja december 1-én tánccal egybekötött kedélyes-estélyt rendezett. Az estélyen a következők fizettek felül helyicsoportunk könyvtára javára, amiért fogadják ezuton is a vezetőség köszönetét: Dr. Leitner Adolf 20.—, Bereznai János 8.—, Miskolci Demokrata Kör 6.—, Vörös László, volt kereskedelmi miniszter 5.—, Löfler Béla 5.—, Magyar Szentkorona Szövetség 5.—, Szepesi János 5.—, Kardos N. 4.—, Kovanecz József 4.—, Tuza Pál 4.—, Weindenfeld Miksa 4.—, Kerekes N. 4.—, Miskolci fodrászok szakegylete 3.—, Hradil Vince 3.—, Gombárovics Kálmán 2.80, Gyurkovics Béla 2.80, Boros Benő 2.40, Kocsis Lajos 2.—, Bodnár Károly 2.—, dr. Krausz Mór 2.—, háromszéki szottyori Nagy Zoltán 2.—, Czabán János 2.—, özv. Grósz Józsefné 2.—, A miskolci szociáldemokrata párt 2.—, Huska Károly 2.—, Wilnighoffer Károly 2.—, özv. Vornácska Károlyné 1.80, Kesely Károly 1.60, Maklári Károly 1.60, Motoszka Ferenc 1.20, idősb Kollár János 1.20, Majtényi Józsefné 1.—, özv. Kasza Dánielné 1.—, Prasszer József 1.—, Kopcsó Endre 1.—, Angyal Endre 1.—, Maslár Lajos 1.—, Csanálosy Lajos 1.—, Szepesi Jánosné 1.—, Lipták Imre 1.—, Brodman Péter 1.—, Thom Edéné 1.—, idősb Karabinszky Lajos 1.60, Bálint János 1.—, Kertuska Károly 1.—, Czétényi Dezső 1.—, idősb Urbán József 1.—, Kállay Géza 1.—, Karabinszky Lajos —.80, Poppe Vilmos —.80, Simon Ferenc —.80, Jankovszky Károly —.80, Karabinszky József —.80, Antal Mihály —.80, Lipták Jenő —.80, Gyöngyösi Gyula —.80, Bartha József —.80, Hubacsek Károly —.80, Stern Jenő —.80, Berkes Barnabás 1.—, Reichman Izsó —.80, N. N. —.80, Lipták István —.80, Lupán Sándor —.80, Preiner Imre —.80, Hajdu János —.80, Czabán Gyula —.80, Bakos S. —.80, Kigyósi Sándor —.80, Boritás Béla —.80, Bede Józefné —.80, özv. Kőváry Lajosné —.60, Polónyi Ilonka —.60, Koszta Imre —.60, N. N. —.60, Bátori Gyula —.60, Csorba Károly —.60, Azary János —.60. Kiss Márton —.60, ifj. Petrik Lajos —.60, Barna Mihály —.60, Szántó Imre —.40, Tóth Pál —.40, Fenke Gusztáv —.40, Sáska Béla —.40, Varga Gábor —.30, Szendrey Lajos —.20, Debrecenyi Péter —.20, N. N. —.20. Összesen 159 korona 20 fillér. Tiszta jövedelem 208 korona 13 fillér. *A vigalmi-bizottság.*

Villamosok részére ujabban érkezett: Keleti kocsimühely Bauer 3.10, Schwecht Frigyes, istvántelki mühely 4.— korona.

F. M. és S. J. Istvántelek. Megnyert fogadás 1 korona.

SZERVEZETI ÜGYEK.

A szamosvölgyi vasut munkásaihoz. Munkástársak! Az a feneketlen nyomoruság, az a rettenetes kizsákmányolás, mely oszrályrészetek, melyről már több izben megemlékeztünk, meddig fojtogat még benneteket? Panaszt, jajgatást, a türhetetlen szenvedésnek a kitöréseit már sokszor hallottuk. De még egyet nem hallottunk: és ez az, ami a panasznál, a sirásnál nehezebb — az öntudatra ébredésnek, a tömörülésnek, az osztálytudatos munkásnak az a megnyilatkozása, mely biztositéka volna annak, hogy a jövőért vivott harc sikere nem maradhat el. És ha nehezebb is ez a munka, mint a panaszkodás, de mennyivel szebb, mennyivel biztatóbb.

Az a bizalom, amely a szent koronás szövetséghez kötött benneteket, már szálankint elszakadozott. Kinyilt a szemetek, beláttátok, hogy ez mind csak ámitás, hazug igérgetés volt, amit innen kaptatok. Azt is tudhatjátok, hogy az emlékiratokban való alázatos könyörgés nem sokat használ ott, ahol hiányzik az összetartó erő, a szolidaritás hatalmas ereje. Az igazgatóság kénye-kedve szerint intéz el ott, ahol a munkásokban csak a panaszkodó, sirni tudó szervezetlen tábort látja és nem azt a munkásosztályt, mely szervezettségének hatalmával minden vonalon ki tudja vivni jogos' követeléseit.

Munkástársak! Testvérek! Ütött a tizenkettedik óra. Ne bizzatok senkiben, semmiben, csak önmagatokban és akkor nem csalódhattok. Erősitsétek meg magatokat a szervezettség erejével. *Csatlakozzatok valamennyien a Vasuti Munkások Országos Szövetségéhez* és akkor bátran nézhettek a jövő elé. Fel a szervezkedésre! Előre! A sirásnál, a panasznál többet használ a tett.

Gyülési tudósitás. A *Székesfehérvárott* november 25-én megtartott tiltakozó vasutas-gyülésről pótlólag a következő tudósitást kaptuk:

A tiltakozó gyülést a bástya-utcai Liliomkerthelyiségben délután 3 órakor tartottuk meg, mintegy ötszáz vasuti és kinevezett jelenlétében. Azonkivül képviselve voltak a gyülésen: *Nagykanizsa, Lelle, Lepsény, Szabadbatthyány, Moór, Bodajk, Zichyfalva* és *Dinnyés* állomások.

Napirenden, mint a többi tiltakozó gyülésen, a *balesetbiztositás* és az *általános választójog* kérdése volt. Az egybehivók nevében *Fülöp* István munkástárs üdvözölte a megjelent munkástársakat és megköszönte, hogy az összetartás és az együttérzéstől áthatva ily szép számmal jelentek meg akkor, amikor a munkásságnak a már meglevő és még el nem ért jogaiért is sikra kell szállni. A gyülés elnökéül *Dobros* István, jegyzőkül *Gász* és *Smolár* munkástársakat ajánlotta, amit a gyülés egyhangu lelkesedéssel elfogadott.

Dobros István elnök megköszönte a bizalmat s kéri a jelenlevőket, hogy az előadót nyugodtan hallgassák meg, a gyülést megnyitja, azután átadja a szót *Kürschner* Jakab előadónak, aki nagy figyelem mellett, szakavatottsággal birálja a munkásság megkárositására irányzott, készitendő törvényjavaslatot, melyet munkástársaink rájuk nézve sérelmesnek találnak és felháborodással utasitanak vissza, még inkább tiltakoznak annak törvényre emelése ellen. Majd áttért a választói jog szükségességére és a gyülés egyhangulag elfogadta a felolvasott határozati javaslatot, követelve az általános választói jog sürgős megvalósitását.

Utána *Klein* Ferenc kőmüves, a szakszervezeti tanács kiküldötte, a külszervezeti munkások nevében üdvözli a vasutasok gyülését. Örömének ad kifejezést, hogy végre a vasutasok is felébredtek hosszu álmukból és hozzá fogtak a munkásság erős várának felépitéséhez, a szervezkedéshez. Több adatot sorol fel a vasutasok nemtörödőmségéről és széthuzásáról, mely eddig a vasutasok saját kárára divatban volt. Összetartásra buzditja a vasutasokat. Beszédjét az általános választói jog éltetésével a gyülés éljenzése és viharos tapsai között fejezte be.

Miután szólásra senkisem jelentkezett, Dobros István elnök megköszöni a szives türelmet, a gyülést bezárja.

A gyülés után a jelenvoltak a vasuti munkás-szövetség helyicsoportja helyiségébe vonultak, hol a D. v. műhely-dalárda több énekszámot adott elő.

A szombathelyi tagtársak figyelmébe! Tudomásul adjuk, hogy dr. *Heimler* Ernő ügyvéd ur, a szombathelyi szervezet ügyésze, minden csütörtökön este 8—9 óráig nyujt ingyenes jogi tanácsot a munkásotthonban. Testvéri üdvözlettel *a vezetőség.*

Lovas (Leitag) József hivatalnok urnak *Piski.* Ön azt hiszi, hogy elérte a legmagasabb polcot, amit földi ember elérhet az ön felfogása szerint és ezért azon egyénekkel, kik azt a szédületes magasságot nem érhették el, ugy bánik, mintha legalább is az ön kegyelméből lenne még ez a világ is. Azonban jó lesz számolni azon közmondással, hogy hol le a kerék, hol fel. Figyelmeztetjük, hogy az ily eljárások, aminőket követ, megboszulhatják magukat. Mi nem fogjuk, mint ön kivánja, hogy folyton cégéreztessük a nevét, mert arra nincs papirosunk, hogy ilyen nevekre pocsékoljuk. De majd más eszközökhöz nyulunk! Erre utoljára figyelmeztetjük s ezt jegyezze meg jól. Egyuttal jóakaratulag figyelmeztetjük, hogy menjen el az alföldre valamelyik kondáshoz tisztességet és müveltséget tanulni. *A szervezett vasutasok.*

LEVELEZÉS.

Budapest. *(Napibéremelés az istvántelki főmühelyben.)* Egy évi kérvényezés után végre megkapták az istvántelki főmühely napibéresei a százalékos emelést. De nem nagyon bőkezüen. Az igazgatóságnál még kilátásba helyezték, hogy megadják a kért 50 százalékot. *Novelly* ur még ki is jelentette, hogy „ez igazán nem sok, ezt meg lehet adni!“

Mire azonban megvalósulásra került a béremelés, az 50 százalék alaposan megcsappant. A javitás annyit tesz ki, mint ha az egyezményben dolgozók 20 fillér alapbérjavitást kapnának. Két öreg munkásnak még lecsiptek a béréből 20 fillért, hogy a százalék annál nagyobbnak lássék. Vannak olyanok is, akik egyáltalában semmi javitásban nem részesültek. Aki ezt a százalékszabályozást kidolgozta, annak igazán nincs szive a munkások és azoknak családjai részére, Javitásról különben alapjában nem is igen lehet szó, mert még mindig kevesebbet keresnek a munkások 6—10 koronával, mint 3—5 évvel ezelőtt, pedig azóta a lakbér és az élet 30—40 százalékkal megdrágult. Mit szólnának az aranygalléros és egyéb főtisztviselő urak, ha a lakbérilletményből vonnák le a fizetésjavitásukat?

Budapest. *(Emelték a kocsitisztitók napibérét.)* Az igazgatóság a kocsitisztitók helyzetének javitása céljából 1907. évtől kezdve bizonyos tisztitási jutalékot vett tervbe. Ennek keresztülvitele azonban akadályokba ütközvén, *napibéremelést engedélyezett.*

A napi béremeléssel munkástársaink nincsenek és nem is lehetnek megelégedve. A szervezkedés segitségével fognak odahatni, hogy tudtára adják az igazgatóságnak, hogy ilyen rendelkezéssel, ilyen félmunkával nem lehet elérni azt a célt, amelyet elérni akartak. A béremelés a következő:

Csoportvezetők	3	korona	50	fillér,
20 éven felül	3	„	20	„
10 „ „	3	„	—	„
5 „ „	2	„	80	„
3 „ „	2	„	60	„
1 „ „	2	„	40	„
1 „ alul	2	„	20	„

A béremelés már a folyó havi bérjegyzékbe keresztülvezettetett. Az igazgatóság elrendelte, hogy a béremelés október 1-től *visszahatólag érvénybe lépjen* és december 25-én összes levonás nélkül kifizettessék. Ezen pótfizetés — tekintettel a karácsonyi ünnepekre — folyó hó 21-én, pénteken délután 4 órakor teljesittetik.

Érdekes, hogy az igazgatóság holmi apró ajándékokkal igyekszik betömni az elégületlenség száját. A jóakarat nagyon szép, de hasonló eszközökkel nem vezet eredményre. A kocsitisztitóknak nem karácsonyi ajándékra van szükségük, hanem tisztességes munkabérekre, amit a fenti béremelés még nem hozott meg.

A sziszeki helyicsoport megalakulása. Példás lelkesedés közepette alakitották meg a sziszeki helyicsoportot az ott és környékbeli állomásokon, a déli vasutaknál és a Máv.-nál alkalmazott szövetségi tagtársaink.

Lélekemelő megnyilvánulása volt a gyülés szinhelye a nem aranygalléros kinevezett alkalmazottak és munkások között kifejlődött testvéries érzésnek ama jelével, amivel valóságos mintaképét mutatták be az egymás iránt táplált igaz ragaszkodásuknak, nem tekintve, hogy ki a déli vasut vagy ki a Máv. alkalmazottja, vagy ki horvát, magyar vagy német származásu.

A Horvátország területére szóló alapszabályok jóváhagyása óta második esetben tapasztalhattuk ezen örvendetes tény megnyilvánulását, ami ránk, vasuti munkásokra és egyéb alkalmazottakra annál inkább is nagy fontossággal bir, mivel ez ott történik, ahol legkevésbé sem lehetne másnak tulajdonitani, minthogy a tagtársaink mindannyian a saját helyzetüket teszik szemlélődés tárgyává és abban látják a többi sok vasuti munkás és egyéb alkalmazott nyomoruságát.

E feltevésnek a tiszta szinigaz volta mellett szól az a körülmény, hogy a háromféle nyelvet a munkások között nagyon kevés birja, ami a legtöbb esetben lehetetlenné teszi, hogy a horvát a magyart vagy németet, avagy megforditva, egymás szavát megérthessék. És hogy mégis megértik egymást, annak a magyarázatát csak abban találjuk meg, hogy a horvát területen alkalmazott vasutas kartársaink a rongyos és rosszul táplált gyermek láttára nem a szülők bünét keresik első sorban. hanem iparkodnak megállapitani, hogy ugyan az az ok, t. i. a silány kereset és drága megélhetési viszony ennek az átkos állapotnak az előidézője, amely az ő atyai vállait is szünet nélkül nyomja.

És igy azok a nagyon tiszteletre méltó kinevezett kartársaink, akiknek valamivel többjük van, a saját megélhetésük körül felmerülő kiadásokból alkotva képet, megértik, hogy mily keserves a helyzet ott, ahol arra a szükséges fedezet még kevésbé van meg, mint náluk.

Igy a saját sérelmeiket a többi nélkülöző vasutas kartársakéval egyesitve, mint igazi kartársak a közös sérelem orvoslása érdekében folytatott küzdelemből iparkodnak kivenni a maguk részét, ami valóban tiszteletre méltó jellemvonás, amely példát követnie kellene minden jó vasuti kartársnak, eltekintve attól, hogy a Máv.-ot, vagy bármely vasuti társaságot szolgálja.

Ha a sziszeki kinevezett kartársaink jellemdus példáját az összes vasuti alkalmazottak, de legalább a nem aranyozottak követnék, ugy azzal fényes garanciát nyernének arra, hogy a becsületes munkával kiérdemelt jogos követeléseiket egy tucat meztelen igérettel elütni ne lehessen.

A gyülés lefolyása a következő volt:

A sziszeki helyicsoportnak f. hó 9-én, d. u. 2 órakor mintegy 300 tagja gyült egybe a Zrinyi-szálloda nagytermében. A zágrábi kerület képviseletében a kerületnek tiz tagja volt jelen. A központot *Pászty* Károly képviselte. *Stark* Illés, déli vasuti főkalauz az egybehivók nevében igen szép bevezető beszéddel a gyülést megnyitja és

a gyülés vezetésére egy elnököt és egy jegyzőt kér választani.

Elnöknek *Mihelich*, jegyzőnek *Vojnodics* Theodor választattak meg. A szövetség célját és hasznát horvát nyelven *Bukseg* Vilmos, magyar nyelven *Pászty* Károly és német nyelven *Velicsán* munkástársak ismertették.

Az alapszabályt horvát nyelven *Bukseg* Vilmos, magyar nyelven *Vonicsek* Győző ismertette.

Ez után a vezetőség megválasztása következett, amely a következőleg ejtetett meg:

Elnök: Stark Illés főkalauz; II. elnök: Radulovic Milán rakt. kezelő; pénztárnok: Senica János csop. vezető; II. pénztárnok: Johann János lámpa-kezelő; titkár: Miku Miklós s. kalauz; II. titkár: Dolmányos László s. kalauz; bizottsági tagok: Devcic János, Antal János villanykezelő, Pencz József pályamester, Csik János v. v. kalauz, Weisz Zsiga v. v. kalauz, Sencár Mihály k. kap. csop.-vezető, Takács Sándor váltóőr, Filipic Ede kocsiíró; póttagok: Zottmann F. mozdonyvezető, Gorupecz Mikola mozdonyfűtő, Csordos János pályamestergyakornok, Oszvatics Alajos kalauz, Janic Theodor lakatos, Suscán Tamár pályaf. csop.-vezető, Jurkos András kocsiólmozó; ellenőrök: Marton Ferenc főkalauz, Wukovic Mátyás v. v. kalauz, Nemetz Ferenc v. v. kalauz, Hladnik Balázs raktári munkás; a vonalon: Kellencz István, Visy János, Horváth György, Bitó György, Suscán Tamás és Krcelic János.

Nyiregyháza. *(Elbocsájtják a munkásokat.)* Van itt egy Simonka Gergely nevü pályafelvigyázó, aki egy pár munkástársunkat *szabadságolt*. Egyiket azért, mert mikor a napi fáradalmak után még költöztetni akarták őket, holott *még nem is vacsoráztak* és az ennivalójuk Nyiregyházától több kilométernyire volt, nem mentek költöztetni, hanem vacsorázni. A másikat azért, mert egy reggel *egy pár percet késett* a munkából. Ez igen sajnos állapot, mert a szegény pályamunkástársaink napibére *60—70 krajcár* télen, nyáron pedig 80—90 krajcár. A pályamunkások ismeretes nyomoruságát kár ilyenekkel tetézni. A pályafelvigyázói zsarnokoskodás csak olaj a tüzre, amely előbb-utóbb megégetheti még a pályafelvigyázók körmét is.

Zsigmondfalva. *(Zuchenik „ur" lett.)* Zuchenik zsigmondfalvai pályafelvigyázó, ki ezelőtt 10 évvel még pályaőr volt, ugy látszik már elfelejtette, hogy milyen nehéz egy pár filléres napszámból megélni. Persze, ő most már ur! Ő most intézkedik a pályamunkások felett, hogy ki mennyit érdemel

Laub munkástársunk, ki már 23 és fél éve pályamunkás és mint szorgalmas munkás, mindig 20 fillérrel több napszámot kapott, mint a többi munkás, mert sohasem ment aratásba dolgozni. A tisztelt Zuchenik ur Laub munkástársunknak most *40 fillért levont* a napi béréből a téli időre, akkor, mikor némelyiktől egy fillért sem vont le. *Laub* munkástársunknak, kinek 1 korona 80 fillér napszámja volt, most csak 1 korona 40 fillérje van. Ő ugyan megkérte a pályafelvigyázót, hogy ha már le is von neki, akkor elég is volna 20 fillért levonni, de ez mit sem használt.

E helyen kérjük a Kisbeeskerek—pancsovai osztálymérnök urat, hogy kisérje szemmel a zsigmondfalvai pályafelvigyázó működését.

Ruttka. Van itt a főmühelyben egy *Hegyessy* nevü szervezetlen fráter, aki nemcsak, hogy azt nem érdemli meg, hogy szaktársaink érintkezzenek vele, hanem azt inkább megérdemelné, hogy jól elpáholják. Ez a fráter ezelőtt 9 hónappal jött ide Budapestről, mint szervezett munkás. Itt nem lépett át a Vasutas Szövetség tagjai közé, sem a vas- és fémmunkás szövetséget nem fizeti. Mikor ide járt, abban a reményben, hogy tovább tag marad, bejárt a helyicsoportba és innen a könyvtárból *egy könyvet vett kölcsön, s mert azóta nem is volt a helyicsoportban, sem nem hajlandó belépni, igy a könyvet is el akarja felejteni.* A helyicsoport jegyzője felszólitotta, hogy a könyvet mielőbb hozza be. Erre ő kereken kijelentette, hogy azért sem hozza be, ő látni akarja, hogy az a *sz . . . s zsidó* mit tud tenni. A multkoriban többen, akik vele egy mühelyben dolgozunk, felszólitottuk, hogy lépjen be a szervezetbe, erre ő megint csak igy felelt: minek nekem az egylet, mikor én Pesten nemrég 60 korona segélyt vettem fel és nem fizettem csak vagy 21 koronát.

Jó lesz, ha az itteni főmühelyi szervezett munkásság tudomást szerez *Hegyessy* üzelmeiről.

A ruttkai helyicsoport vezetősége felszólitja Vörös Ignátz szaktársunkat, hogy a már két év óta nála levő könyvet hozza be, különben kénytelenek leszünk a birósághoz fordulni.

Helyreigazitás. Lapunk utolsó számának tördelésénél kellemetlen hiba esett. Két értesitést kaptunk a mult héten Oravicáról. Az egyikben *Oesterreicher* Lipót tagtársunk, a temesvári h. cs. buzgó elnöke számolt be arról a gyülésről, amelyen oravicai munkástársaink Szövetségünkbe való belépését határozták el.

A másik levél, amelynek beküldőjét természetesen nem tartozunk megnevezni, az oravicai vasuti munkások panaszait tárgyalja. Mind a két levelet leadtuk és a tördelésnél a gyülési tudositás aláirása, *Oesterreicher* tagtársunk neve a másik levél alá került. Ezt a hibát ezennel helyreigazitjuk.

INNEN-ONNAN.

+ **Kenyér helyett alamizsna.** Egy budapesti napilapban olvassuk: Az Államvasutaknak negyvenezer munkása évek óta sürgeti a béremelést. Amit nemcsak érthető, de feltétlenül jogos követelésnek is kell, hogy elismerjen mindenki, aki tudja, hogy a nehéz és veszélyes munkát végző, nagyobbrészt családos embernek átlagos évi keresete alig hétszáz korona, amiből mindenféle cimen több, mint száz koronát vonnak le évenkint. A kereskedelmi kormány süket és néma maradt a vasuti munkások követeléseivel szemben. Most azután mégis történt valami. A jelenlegi kereskedelmi miniszternek megesett a szive a szegény szorgalmas munkásembereken és segiteni kiván rajtuk. De amugy koaliciós módszer szerint, a tulipános szociálpotika szellemében. *Kossuth* Ferenc kereskedelmi miniszter — mint félhivatalosan jelentik — ötezer koronát engedélyezett, hogy a szegény vasuti munkások gyermekeit a közelgő karácsonyi ünnepek alkalmával meleg ruhával láthassák el. Negyvenezer munkás, legalább százezer gyermek — és ezeket a modern esudatévő, a nagy kormány nagy minisztere ötezer koronával akarja télire felruházni. Nem meginditó ez a nagylelküség?

+ **Köszönet-nyilvánitás.** Hálás köszönetemet nyilvánitom munkástársaimnak, kik engem hosszas betegségemben adományaikkal, 43 korona 90 fillér összegben segitettek. Budapest, december hó. Tisztelettel: *Schödl György*, müsz. kocsihivatal és kocsimühely.

+ **Köszönet-nyilvánitás.** Alulirott köszönetet mondok mindazon jóakaróimnak, kik férjem elhalálozása folytán segélyeztek. A befolyt összeg 31 korona volt. Budapest, nyugati p. u., 1906 december 20. *Özv. Kiss Pálné.*

MULATSÁGOK.

Budapest. *Az északi főmühely helyicsoport a könyvtára javára* a kőbányai „Régi Sörház" összes termeiben

nagyszabásu Szilveszter-estélyt

tart. Ezen estély előrelátható nagy sikerét *a Folies-Caprice-ben működő „Thália mükedvelő-társaság"* által rendezendő két felvonásos tragikomédia, továbbá a fenti társaság tagjai által előadandó külön számok; ezen kivül a Magyar Szinház kis primadonnájának, *Lakatos Vilmának* és más *jeles szinmüvészeknek* fellépése biztositja. — Bővebbet a müsoron. Előadás után tánc reggelig.

Müsor ára 70 fillér. Kapható a szerkesztőségben, Népszavánál, szövetségünk központjánál, az északi főmühely bizalmiféfiainál és vezetőségi tagjainál és a helyszinén.

A könyvtár alapjára felülfizetéseket e lapban köszönettel nyugtázunk. *A vigalmi-bizottság.*

Budapest ferencvárosi és dunaparti helyicsoportja folyó évi december hó 31-én, Suber Sándor vendéglő összes helyiségében (Soroksári-ut 18. szám) *szavalattal, világpostával, polgári házassággal és tánccal egybekötött*

nagy Szilveszter-estélyt

rendez. Személyjegy előre váltva *60 fill.* Pénztárnál 80 fill. Jegyek kaphatók a helyicsoport vezetőségi tagjainál. Kezdete este 8 órakor. — A tiszta jövedelem a könyvtár javára fordittatik.

Pécel. A péceli helyicsoport karácsony második napján, délután 5 órakor Szabó Lajos tánctermében saját könyvtára javára

mulatságot

rendez, mely alkalommal felkéri a Pécelen lakó vasuti munkástársakat és alkalmazottakat, hogy ezt a fontos célt buzgón támogassák.

Testvéri szeretettel *a vigalmi bizottság.*

Székesfehérvár. A székesfehérvári helyicsoport 1906 december 31-én a délivasuti mühelyi dalegylet és a délivasuti mühelyi vonós zenekarának közreműködésével és képleleplezéssel egybekötött családias kedélyes

Szilveszter-estélyt

rendez, melyre ugy a helybeli, mint a környékbeli vasutasokat és azok becses családjait meghivjuk. Miután ezen kedélyes estélyünk a vasutasok és azok családjainak szórakoztatására irányul, kérjük munkástársainkat, minél számosabban családjaikkal megjelenni sziveskedjenek.

Belépti dij, vagy bármilyen megadóztatás nincs. Kezdete este 8 órakor. A müsor, mely gazdag és változatos, csak az estélyen lesz kibocsátva.

A vigalmib izottság.

Szerkesztői Üzenetek.

Több pályaőrnek. Megüzentük már egyszer és megismételjük, hogy a pályaőr testvéreink emlékiratát külön adtuk be az igazgatósághoz és külön a szolgálati ágakra vonatkozó emlékiratot. Igy azután ebben az utóbbiban nem lehetnek benne a pályaőrök kivánságai, mert azokat már előbb, külön fölterjesztettük és külön szószerint leközöltük annak idején lapunkban.

Ha tehát pályaőr testvéreink a most kibocsátott emlékiratban nem találják meg az ő kivánságaikat, az ne aggassza őket, mert ez nem jelenti azt, hogy kivánságaik nem kerültek az illetékes fórum elé. Előbb ott voltak már, mint az általános emlékirat.

Északi főmühely. Jövő számra maradt.

Ferencvárosi saruállitó. Hogy önöktől megtagadják a csizma kiszolgáltatást, ezen mi nem csdálkozunk. Bizonyára ugy godolkoznak azok az urak, akik az önök kérelmét megtagadták, hogy a bölcs kormánynak dicsőségének sugarai felmelegitik az önök megdermedt tagjait is a hidegtől.

Egyébként jöjjenek be a szerkesztőségbe bővebb megbeszélés céljáról. Levelét pedig jövőben teljes névaláirással küldjék be.

Nyiregyháza. A levélben emlitett gyülési tudósitását a szerkesztőség még ezideig nem kapta meg. Irják meg ujra és mi feltétlenül közölni fogjuk.

Tokaj. Az alakuló gyülési tudósitás elkallódott. Sziveskedjenek ujra beküldeni és a következő lapban ujra közöljük.

Arad. 1. Az önök panasza a cikk késése miatt jogosulatlan. Beláthatják, hogy 8 oldal terjedelmü lapban nem közölhetjük le azonnal a beérkezett anyagot, midőn néha annyi érkezik hozzánk, a mennyivel 16 oldalt is be tudnánk tölteni. Viszont azt is be kell látniok, hogy még nem lehetünk abban a helyzetben, amely megengedné nagyobb terjedelmü lap kiadását.

2. Az előfizetőknek mi rendesen küldjük a lapot. A postán kell reklamálni.

Bácstopolya. A jövő számban közöljük.

Székesfehérvár. Szaklapot küldjük állandóan, minden 1. és 15. után.

Brassó. Német emlékiratot nem készitettünk, de a német lapban teljes terjedelemben megjelent. Naptár csak magyar nyelven kapható.

Obszerváció. Volkswille Temesvár, ez elég.

Fehérzicsyfalvai pályaőrök. A nyolc napi szabadságra vonatkozó miniszteri rendelet, sajnos, a kinevezett kartásainkat nem érinti. Ez a rendelet csak a munkások és ideiglenes alkalmazottaknak biztositja az évi szabadságot. A pályaőrök és egyéb kinevezett kartársak részére az üzletvezetőséghez benyujtott kérvény alapján (egy koronás bélyeggel ellátva) lehet kérelmezni szabadságot. A benyujtott pályaőr-emlékiratban azonban kértük az önök részére is az évi szabadság megadását.

Kérvényminta a most megjelent „Magyar Vasutas" naptárban van.

Vinkovcei lakatosok. Munkásoknak áthelyezés vagy csere alkalmával semmiféle intézkedés nincs, amely biztositana valami kártéritést.

Ha önök kivánják, ugy beadványt intézhetünk az iparhatósághoz, amelyben kérelmeznék az áthelyezés költségeinek megtéritését, azonban nem sok eredményt várhatunk. Üdv.

Kiadóhivatali Üzenet.

A Magyar Vasutas legközelebbi száma a közbeeső karácsonyi ünnep miatt a szokottnál egy nappal később jelenik meg.

Felelős szerkesztő: **Farkas Izor.**
Laptulajdonos: **A magyar vasutas-szervezet**

CSERE.

Géplakatos Munkácsról cserélne a miskolci mühelybe vagy fütőházba.

Mely vonatlakatos volna hajlandó Uj-Zsolnára cserélni?

Összes cimek a kiadóhivatalban.

Magyar királyi államvasutak.

Budapest ny. p. u.—Párkány-Nána, Budapest k. p. u.—Bicske, Budapest k. p. u.—Gödöllő—Hatvan és Budapest k. p. u.—Szolnok között közlekedő személyszállító vonatok menetrendje.

Érvényes 1906 május hó 1-től.

Budapest-nyugoti p. u.—Párkány-Nána és vissza.

Állomások	Sz. v. 146 I-III.	Sz. v. 122 I-III.	Sz. v. 150 I-III.	Sz. v. 148 I-III.	Gy v. 1404 I-II.	Sz. v. 152 I-III.	Sz. v. 134 I-III.	Sz. v. 116 I-III.	Sz. v. 154 I-III.	Sz. v. 156a I-III.	Sz. v. 136 I-III.	Sz. v. 156 I-III.	Sz. v. 128 I-III.	Sz. v. 158 I-III.	Sz. v. 126 I-III.	Sz. v. 160 I-III.	Sz. v. 120 I-III.	Sz. v. 170 I-III.	Sz. v. 162 I-III.	Sz. v. 130 I-III.	Sz. v. 138 I-III.	Sz. v. 164 I-III.	Sz. v. 124 I-III.	Gy v. 1406 I-II.	Sz. v. 166 I-III.	Sz. v. 132 I-III.	Sz. v. 140 I-III.	Sz. v. 168 I-III.	Sz. v. 118 I-III.	Sz. v. 1408 I-III.	Sz. v. 172 I-III.
Bpest ny. p. u. Ind.	5 45	6 00	6 15	6 55	7 20	8 05	8 50	9 20	9 35	11 25	Máj. 20-tól vasár- és ünnepnap	11 35	12 15	12 25	1 10	2 15	2 20	2 80	3 20	4 15	4 25	5 20	6 10	6 20	6 55	7 15	7 50	8 00	8 30	10 00	10 30	10 40
Palota-Ujpest „	6 01 érk.	6 12	6 33 érk.	7 11 érk.	.	8 22 érk.	9 05	f 9 33	9 53 érk.	11 40 érk.	f 11 52	12 31 érk.	f 12 41	1 25 érk.	.	2 36 érk.	f 2 43	3 38 érk.	4 31 érk.	f 4 38	5 33	6 26 érk.	× f 6 32	.	7 31 érk.	f 8 04	8 17	8 46 érk.	f 10 15	10 43	10 55 érk.
Vác — — „	.	6 52	.	.	7 53	.	9 53	10 12	.	.	12 40	.	1 24	.	2 50	.	3 33	Máj. 20. szept. 9-ig vasár- és ünnepnap	.	5 16	6 12	.	7 08	7 24	.	8 44 érk.	9 02 érk.	.	f 10 58	11 22	Máj. 20. szept. 9-ig vasár- és ünnepnap
Nagy-Maros „	.	7 25	.	.	.	.	10 30 érk.	10 43	.	.	1 19 érk.	.	1 57 érk.	.	3 18	.	4 10		.	5 45 érk.	6 44 érk.	.	7 46	7 41	.	9 19 Jun. 1. Vác s N.-Maros között is		.	11 30	11 54	
Párkány-Nána érk.	.	8 06	.	.	8 36	.	.	11 25	.	.	.	.	.	.	3 54	.	5 00		.	.	.	.	8 35	8 01	.			.	12 09	12 33	

Állomások	Sz. v. 141 I-III.	Sz. v. 143 I-III.	Sz. v. 145 I-III.	Sz. v. 1407 I-III.	T. v. sz. sz. 217 I-III.	Sz. v. 147 I-III.	* Sz. v. 117 I-III.	Sz. v. 149 I-III.	Sz. v. 131 I-III.	Sz. v. 123 I-III.	Sz. v. 151 I-III.	Gy v. 1403 I-II.	Sz. v. 153 I-III.	Sz. v. 119 I-III.	Sz. v. 155a I-III.	Sz. v. 155 I-III.	Sz. v. 133 I-III.	Gy v. 103 I-II.	Sz. v. 157 I-III.	Sz. v. 159 I-III.	Sz. v. 127 I-III.	Sz. v. 169 I-III.	Sz. v. 161 I-III.	Sz. v. 135 I-III.	Sz. v. 115 I-III.	Sz. v. 163 I-III.	Sz. v. 137 I-III.	Sz. v. 165 I-III.	Sz. v. 125 I-III.	Gy v. 1405 I-II.	Sz. v. 167 I-III.
Párkány-Nána Ind.	.	.	.	4 25	4 53	.	5 29	.	Justus 1-ától közl.	6 30	.	8 19	.	8 24	.	.	.	12 29	.	.	.	Máj. 20. szept. 9-ig vasár- és ünnepnap	.	Máj. 20. vas.- és ünnepnap	3 39	.	.	.	6 20	8 25	.
Nagy-Maros „	.	.	.	5 10	5 42	.	6 16	.	6 55	7 20	.	× l 8 43	.	9 15	.	.	11 45	.	.	.	2 25		.	4 17	4 27	.	6 23	.	7 13	8 54	.
Vác — — „	.	.	.	5 42	6 14	.	6 51	.	7 26	7 54	.	8 57	.	9 45	.	.	12 22	1 09	.	.	3 00		.	4 53	5 03	.	6 57	.	7 50	9 12	.
Palota-Ujpest „	4 02	5 17	6 09	l 6 22	6 52	7 19	l 7 31	7 41	.	8 32	8 54	.	10 02	10 37	11 49	12 39	1 06	.	1 56	2 49	3 42	3 47	5 22	5 32	l 5 42	6 34	7 37	8 04	l 8 32	.	9 59
Bpest ny. p. u. érk.	4 18	5 35	6 26	6 35	7 05	7 35	7 45	8 00	8 10	8 48	9 10	9 25	10 20	10 50	12 05	12 55	1 20	1 40	2 10	3 05	3 55	4 05	5 40	5 45	5 55	6 50	7 50	8 20	8 45	9 45	10 15

Továbbá: Sz. v. ⊙139. I—III. Vác ind. 9 37; Palota-Ujpest ind. 10 17; Budapest ny. p. u. érk. 10 30. — Sz. v. 129. I—III. Nagy-Maros ind. 9 15; Vác ind. 9 52; Palota-Ujpest ind. l 10 32; Budapest ny. p. u. érk. 10 45. — Sz. v. ⊙171. I—III. Palota-Ujpest ind. 11 02; Budapest ny. p. u. érk. 11 20. — Sz. v. 121. I—III. Párkány-Nána ind. 8 58; Nagy-Maros ind. 9 46; Vác ind. 10 34; Palota-Ujpest ind. 11 16; Budapest ny. p. u. érk. 11 30.

⊙ Csak május hó 20-tól bezárólag szeptember 9-ig vasár- és ünnepnapokon közlekedik. — * A 118. és 117. sz. személyvonatnál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.

„Nagy-Maros—Visegrád“ és „Esztergom-csavargőzös“ megállóhelyeken a Dunán való átkelést csavargőzösök közvetitik.

Budapest-keleti p. u.—Bicske és vissza.

Állomások	Sz. v. 28 I-III.	Sz. v. 10 I-III.	Gy. v. 1302 I-II.	Gy. v. 1002 I-II.	Sz. v. 1006 I-III.	Gy. v. 2 I-II.	Sz. v. 24 I-III.	Sz. v. 8 I-III.	Gy. v. 1304 I-III.	Gy. v. 4 I-II.	Sz. v. 20 I-III.	Gy v. 1902 I-II.	V. v. 1022 I-III.	Sz. v. 16 I-III.	Gy. v. 1004 I-II.	Sz. v. 22 I-III.	Sz. v. 1008 I-III.	Sz. v. 1306 I-III.	Sz. v. 12* I-III.
Budapest k. p. u. — — Ind.	6 20	6 45	7 35	8 00	8 15	8 50	Máj. 20-tól szept. 9-ig vasár- és ünnepnap 8 55	12 20	1 50	2 10	2 25	3 00	3 25	4 30	6 50	7 15	8 30	9 40	10 30
Budapest-Kelenföld — — érk.	6 49	7 13	7 51	8 15	8 35	9 06	9 14	12 38	2 06	2 26	2 44	3 15	3 55	4 50	7 05	7 36	8 51	10 00	10 55
Budapest-Kelenföld — — Ind.	.	7 20	7 52	.	.	9 07	9 15	12 42	2 07	2 27	2 45	.	.	4 52	.	7 38	.	10 03	11 03
Bicske — — — — érk.	.	8 19	8 30	.	.	9 45	10 15	1 36	2 45	.	3 45	.	.	5 53	.	8 33	.	11 03	12 03

Állomások	Sz. v. 19 I-III.	Sz. v. 11* I-III.	Sz. v. 1307 I-III.	V. v. 1021 I-III.	Sz. v. 1005* I-III.	Gy. v. 1003 I-II.	Sz. v. 13 I-III.	Sz. v. 27 I-III.	Sz. v. 7 I-III.	Gy. v. 1901 I-II.	Gy. v. 1 I-II.	Gy. v. 1301 I-II.	Sz. v. 15 I-III.	Gy. v. 3 I-II.	Sz. v. 1007 I-III.	Sz. v. 21 I-III.	Gy. v. 1001 I-II.	Sz. v. 9 I-III.	Gy. v. 1303 I-II.	Sz. v. 23 I-III.
Bicske — — — — Ind.	4 50	5 07	5 46	.	.	.	7 44	.	11 35	.	.	1 16	5 01	6 15	.	7 00	.	7 47	8 56	Máj. 20-tól szept. 9-ig vasár- és ünnepnap 9 45
Budapest-Kelenföld — — érk.	5 48	6 07	6 51	.	.	.	8 45	.	12 25	.	1 28	1 58	6 06	6 53	.	8 11	.	8 51	9 33	10 40
Budapest-Kelenföld — — Ind.	5 53	6 17	6 59	7 28	7 49	8 34	8 48	9 54	12 26	1 15	1 29	1 54	6 12	6 54	7 32	8 16	8 50	9 05	9 34	10 42
Budapest k. p. u. — — érk.	6 15	6 40	7 25	7 50	8 10	8 50	9 10	10 15	12 45	1 30	1 45	2 10	6 35	7 10	7 55	8 45	9 05	9 30	8 50	11 00

Jegyzet: * A 12., 11. és 1005. sz. személyvonatoknál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.

Budapest-keleti p. u.—Hatvan és vissza.

Állomások	Sz. v. 316 I-III.	Gy. v. 302 I-II.	Gy. v. 402 I-II.	Sz. v. 318 I-III.	Sz. v. 1508 I-III.	Sz. v. 408 I-III.	Sz. v. 306 I-III.	Sz. v. 310 I-III.	Sz. v. 320 I-III.	Gy. v. 404 I-II.	Sz. v. 312 I-III.	Sz. v. 326 I-III.	Gy. v. 304 I-II.	Sz. v. 322 I-III.	Sz. v. 308 I-III.	Sz. v. 314 I-III.	Sz. v. 330 I-III.	Sz. v. 324 I-III.	Sz. v. 1510 I-III.	Sz. v. 406 I-III.	Gy. v. 1506 I-II.	V. v. 328 I-III.
Budapest k. p. u. — — Ind.	Ünnep- és vasár-napon máj. 20-tól szeptember 9-ig 6 15	7 10	7 40	7 45	8 10	9 35	9 35	12 35	1 30	2 15	2 25	Ünnep- és vasár-nap máj. 20-tól szeptember 9-ig 2 50	3 30	5 20	5 35	6 25	Ind. Józsefv.-ből Csak hétköznap 7 00	8 15	8 45	9 40	11 00	11 10
Pécel — — — — Ind.	6 59	.	.	8 27	.	9 15	10 19	1 17	2 14	.	3 06	3 33	.	6 02	.	7 09	7 50	8 57	f 9 18	10 24	11 25	12 00
Gödöllő — — — — érk.	7 21	7 45	.	8 50	9 00	9 39	10 45	1 43	2 38	2 54	3 27	3 56	4 09	6 25	.	7 33	érk.	9 20	9 41	10 50	11 41	12 25
Gödöllő — — — — Ind.	7 22	7 45	.	.	9 01	9 40	10 47	1 45	.	2 55	3 28	.	4 10	.	f 6 40	7 35	Ind. Józsefv.-ből Csak hétköznap .	.	9 42	10 51	11 42	12 25
Hatvan — — — — érk.	8 07	8 15	8 48	.	9 49	10 23	10 40	2 37	.	3 27	4 15	.	4 43	.	7 32	8 27		.	10 31	11 37	12 16	1 28

Állomások	V. v. 327 I-III.	Sz. v. 329 II-III.	Sz. v. 405 I-III.	Gy. v. 1505 I-II.	Sz. v. 317 I-III.	Sz. v. 309 I-III.	Sz. v. 1509 I-III.	Sz. v. 311 I-III.	Sz. v. 307 I-III.	Sz. v. 319 I-III.	Gy. v. 301 I-II.	Gy. v. 401 I-II.	Sz. v. 313 I-III.	Sz. v. 321 I-III.	Sz. v. †305 I-III.	Sz. v. 325 I-III.	Sz. v. 407 I-III.	Sz. v. 1507 I-III.	Gy. v. 303 I-II.	Gy. v. 403 I-II.	Sz. v. 323 I-III.	Sz. v. 315 I-III.
Hatvan — — — — Ind.	2 27	Érk. Józsefv.-ba Csak hétköznap .	4 33	Jun. 1-ától közl. 5 22	.	5 30	6 18	6 56	7 55	.	11 32	12 17	1 10	.	4 57	Máj. 20-tól szept. 9-ig vasár- és ünnepnap .	6 12	6 52	8 02	8 56	.	Máj. 20-tól szept. 9-ig vasár- és ünnepnap 9 07
Gödöllő — — — — érk.	3 48	.	5 27	6 00	.	6 26	7 09	7 46	8 44	.	× l 12 05	× l 12 51	2 06	.	5 55		7 06	7 45	× l 8 35	× l 9 31	.	10 05
Gödöllő — — — — Ind.	3 50	.	5 29	6 01	6 07	6 28	7 11	7 48	8 45	11 05	.	.	2 08	4 37	5 57	6 45	7 07	7 47	.	.	9 36	10 07
Pécel — — — — Ind.	4 24	5 15	l 5 53	6 18	6 29	6 50	7 33	8 10	9 07	11 27	.	.	2 30	5 00	6 20	7 07	7 30	8 10	.	.	9 58	10 29
Budapest k. p. u. — — érk.	5 20	6 00	6 35	6 50	7 10	7 35	8 15	8 45	9 45	12 10	12 40	1 30	3 10	5 40	7 00	7 50	8 10	8 50	9 10	10 10	10 35	11 10

† Gödöllő és Budapest k. p. u. között május 20-tól bezárólag szeptember 9-ig vasár- és ünnepnapokon az utasok felszállása ki van zárva.

Budapest-keleti p. u.—Szolnok és vissza.

Állomások	Gy. v. 604 I-II.	Sz. v. 606 I-III.	Sz. v. ×506 I-III.	Sz. v. 610 I-III.	Gy. v. 602 I-II.	Gy. v. 504 I-II.	Sz. v. 510 I-III.	Sz. v. 508 I-III.	Sz. v. ×1706 I-III.	Gy. v. 502 I-II.	Sz. v. 608 I-III.
Budapest k. p. u. — — — Ind.	7 25	8 00	9 00	12 20	2 00	2 35	2 40	5 45	7 05	9 15	10 10
Nagy-Káta — — — — — Ind.	.	9 41	10 41	2 32	3 04	.	4 58	7 54	9 05	10 20	11 55
Ujszász — — — — — érk.	8 59	10 24	11 19	3 21	.	4 06	5 47	8 39	9 50	10 52	12 37
Ujszász — — — — — Ind.	8 59	10 27	11 21	3 41	f 3 36	4 07	5 52	8 40	9 51	10 54	12 38
Szolnok — — — — — érk.	9 16	10 50	11 40	4 07	3 53	4 23	6 20	9 02	10 13	11 12	1 00

Állomások	T. v. sz. sz. 645 I-III.	Sz. v. 1707 I-III.	Sz. v. ×607 I-III.	Sz. v. 507 I-III.	Gy. v. 501 I-II.	Sz. v. 509 I-III.	Sz. v. 609 I-II.	Gy. v. 601 I-II.	Gy. v. 503 I-II.	Sz. v. ×505 I-III.	Sz. v. 605 I-III.	Gy. v. 603 I-II.	T. v. sz. sz. 547 I-III.
Szolnok — — — — — Ind.	12 04	2 24	3 05	3 44	5 39	4 25	9 17	11 19	11 38	3 49	4 24	7 32	.
Ujszász — — — — — érk.	12 36	2 47	3 27	4 10	5 57	4 50	9 44	11 35	11 57	4 11	4 46	7 49	.
Ujszász — — — — — Ind.	12 40	2 48	3 28	4 12	5 58	4 52	9 49	11 36	11 58	4 14	4 49	7 50	.
Nagy-Káta — — — — — Ind.	2 34	3 45	4 21	5 11	6 34	5 57	10 47	.	12 36	5 04	5 43	8 27	8 04
Budapest k. p. u. — — — érk.	5 00	5 45	6 10	7 20	7 50	8 30	12 25	1 10	1 50	6 40	7 20	9 35	10 50

Jegyzet: × Az 506., 1706., 505. és 607. sz. vonatoknál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.